The second secon

o¹ (literă) s. m./s. n., pl. o/2-uri
o² (sunet) s. m., pl. o
o³ interj.
o⁴ adj. pr. v. un¹
o⁵ art. v. un²
o⁶ num. v. un³
o², o-, -o, -o- pr. v. ea
oac interj.
oacăr (înv., reg.) adj. m., pl. oacări; f. oacără, pl. oacăre
oacheş (pop.) adj. m., pl. oacheşi; f. oacheşă, art. oacheşa,

pl. oacheșe
oaia-morților (pasăre) s. f. art., g.-d. art. oii-morților
oaie s. f., art. oaia, g.-d. art. oii; pl. oi, art. oile (o-i-)

oală s. f., g.-d. art. oalei; pl. oale

*oală-minune s. f., g.-d. art. oalei-minune; pl.
oale-minune

oară1 (timp) s. f., pl. ori

oară² (orătanie) (reg.) s. f., g.-d. art. oarei; pl. oare oare adv.

oarec<u>a</u>re¹ adj. pr. invar.

oarecare² (înv., reg.) pr. m., g.-d. oarecaruia; f. oarecare, g.-d. oarecareia; pl. m. și f. oarecare, g.-d. oarecărora

*oare care adv. + pr. (~ dintre ei știe?)

oarecând (cândva) (înv., reg.) adv.

*oare când adv. + adv. (~ vom afla?)

oarecât (câtva) (rar) adv.

*oare cât adv. + adv. (~ costă?)

!oarece (ceva) (pop.) adj. pr. invar., pr. invar.

*oare ce adv. + pr. (~ vrea?)

oareceva (ceva) (înv., reg.) pr. invar.

*oare ceva adv. + pr. (~ de aici l-ar interesa?)

oarecică (reg.) s. f. (în expr. a spune o ~)

oarecine (cineva) (înv., reg.) pr., g.-d. oarecui

*oare cine adv. + pr. (~ stie?)

Secretary And Say Single Special of the secretary of the Control of the Contro

में क्रिकेट में क्रिकेट के क्षेत्र के अन्य के क्षेत्र के क्षेत्र के क्षेत्र के क्षेत्र के क्षेत्र के क्षेत्र क में क्ष्री में क्षेत्र के क्षेत्र के क्ष्री के क्ष स्वतान के क्षेत्र के क्ष्री के

in en de la composition della composition della

ragings of markeys for and to be so taken as

oarec<u>u</u>m (cumva) adv.

*oare cum adv. + adv. (~ îl cheamă?)

oareșicare (-reși-) (pop.) adj. pr. invar.

oareșicând (-reși-) (înv., reg.) adv.

!oareșice (înv., pop.) (-reși-) adj. pr. invar., pr. invar. oareșicine (înv., pop.) (-reși-) pr., g.-d. oareșicui

oareșicum (pop.) (-reși-) adv.

oareunde (oriunde) (înv., reg.) adv.

*oare unde adv. + adv. (~ o fi?)

oarzăn (reg.) adj. m., pl. oarzăni; f. oarzănă, pl. oarzăne

oaspete s. m., pl. oaspeți

oaste s. f., g.-d. art. ostii; pl. osti

oază s. f., g.-d. art. ogzei; pl. ogze

obadă (pop.) s. f., g.-d. art. obezii; pl. obezi

obăda (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 obădează

obădar (reg.) s. n., pl. obădare

!obârşi (a se ~) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se obârşeşte, imperf. 3 sg. se obârşeg; conj. prez. 3 să se obârşegscă

obârșie (-și-e) s. f., art. obârșia (-și-a), g.-d. art. obârșie; pl. obârșii, art. obârșiile (-și-i-)

obcină (pop.) s. f., g.-d. art. obcinii ; pl. obcini

obedignt (-di-ent) adj. m., pl. obedignți; f. obedigntă, pl. obedignte

obediență (-di-en-) s. f., g.-d. art. obedienței; pl. obediențe obelisc s. n., pl. obeliscuri

!ober (înv.) [e pron. ă] s. m., pl. oberi

!oberchelner (înv.) [ober pron. obăr] s. m., pl. oberchelneri

oberec s. n., pl. oberecuri

!oberliht [e pron. ă] s. n., pl. oberlihturi

*obertail [e pron. ă] (-tail) s. n., pl. obertaile

!oberțal (înv.) [e pron. ă] s. m., pl. oberțali

lobez adj. m., s. m., pl. obezi; adj. f., s. f. obeza, pl. obeze

obezitate s. f., g.-d. art. obezității

obială s. f., g.-d. art. obielei; pl. obiele

```
obicei s. n., pl. obiceiuri
                                             July Hilly Brown to
obidă (pop.) s. f., g.-d. art. obidei; pl. obide
obidi (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. obidesc.
 imperf. 2 sg. obideg; conj. prez. 3 să obidegscă
obidire (înv., pop.) s. f., g.-d. art. obidirii; pl. obidiri
obidos (înv.) adj. m., pl. obidos; f. obidoasă, pl. obidoase
!obiect (-biect) s. n., pl. obiecte
lobiecta (a ~) (-biec-) vb., ind. prez. 3 obiectează
!obiectiv1 (-biec-) adj. m., pl. obiectivi; f. obiectivă, pl.
!obiectiv2 (-biec-) s. n., pl. obiective
lobiectiva (a ~) (-biec-) vb., ind. prez. 3 obiectivează
lobiectivare (-biec-) s. f., g.-d. art. obiectivării; pl.
 obiectivări
                                                William ref.
!obiectivism (-biec-) s. n.
!obiectivist (-biec-) adj. m., pl. obiectivisti; f. obiectivistă,
 pl. obiectiviste
!obiectivitate (-biec-) s. f., g.-d. art. obiectivitații
!obiectiviza (a ~) (-biec-) vb., ind. prez. 3 obiectivizează
!obiectivizare (-biec-) s. f., g.-d. art. obiectivizării; pl.
 obiectivizări
!obiectual (livr.) (-biec-tu-al) adj. m., pl. obiectuali; f.
 obiectuală, pl. obiectuale
!obiectie (-biec-ti-e) s. f., art. obiectia (-ti-a), g.-d. art.
 obiecției; pl. obiecții, art. obiecțiile (-ți-i-)
obielută (rar) s. f., g.-d. art. obielutei; pl. obielute
obijdui (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. obijduiesc,
 imperf. 3 sg. obijduia; conj. prez. 3 să obijduiască
obijduire (înv.) s. f., g.-d. art. obijduirii; pl. obijduiri
obijduitoare (înv.) (-du-i-) s. f., g.-d. art. obijduitoarei; pl.
 obijduito<u>a</u>re
obijduitor (înv.) (-du-i-) s. m., pl. obijduitori
obisnui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. obisnuigsc,
 imperf. 3 sg. obișnuia; conj. prez. 3 să obișnuiască
obișnuință s. f., g.-d. art. obișnuinței; pl. obișnuințe
oblanic (reg.) (o-bla-) s. n., pl. oblanice
oblădui (a ~) (înv., pop.) (o-blă-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3
 pl. oblăduiesc, imperf. 3 sg. oblăduie; conj. prez. 3 să
 oblădui<u>a</u>scă
oblăduire (înv., pop.) (o-blă-) s. f., g.-d. art. oblăduirii; pl.
 oblăduiri
oblăduitor (înv., pop.) (o-blă-du-i-) adj. m., pl.
 oblăduitori; f. sg. și pl. oblăduitoare
oblanc (o-blanc) s. n., pl. oblancuri
oblet (o-blet) s. m., pl. obleti
oblic (înclinat) (o-blic) adj. m., pl. oblici; f. oblică, pl. oblice
oblica (a ~) (a ocoli, a coti) (rar) (o-bli-) vb., ind. prez. 3
 obliche<u>a</u>ză
               BIND SCHOOL OF THE BEACHT AND CHARLES AND
```

```
oblici (a ~) (a dibui, a afla) (înv., pop.) (o-bli-) vb., ind.
  prez. 1 sg. și 3 pl. oblicesc, imperf. 3 sg. oblicea; conj.
  prez. 3 să oblicească
oblicitate (o-bli-) s. f., g.-d. art. oblicității
obliga (a ~) (o-bli-) vb., ind. prez. 3 obligă
                                                          1400
obligativitate (o-bli-) s. f., g.-d. art. obligativității
obligatoriu [riu pron. riu] (o-bli-) adj. m., f. obligatorie
  (-ri-e); pl. m. și f. obligatorii
obligație (îndatorire) (o-bli-, -ți-e) s. f., art. obligația
  (-ți-a), g.-d. art. obligației; pl. obligații, art. obligațiile
  (-ti-i-)
*obligațiune (hârtie de valoare) (o-bli-, -ți-u-) s. f., g.-d.
  art. obligațiunii; pl. obligațiuni
obligă (înv.) (o-bli-) s. f., g.-d. art. obligii; pl. obligi
obligeană (o-bli-) s. f., g.-d. art. obligenei; pl. obligene
!oblitera (a ~) (o-bli-) vb., ind. prez. 3 obliterează
*obliterant (o-bli-) adj. m., pl. obliteranți; f. obliterantă, pl.
  obliter<u>a</u>nte
!obliterare (o-bli-) s. f., g.-d. art. obliterarii; pl. obliterari
!obliterație (o-bli-, -ți-e) s. f., art. obliterația (-ți-a), g.-d.
  art. obliterației; pl. obliterații, art. obliterațiile (-ți-i-)
oblojeală (pop.) (o-blo-) s. f., g.-d. art. oblojelii; pl. oblojeli
obloji (a ~) (pop.) (o-blo-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
  oblojesc, imperf. 3 sg. oblojea; conj. prez. 3 să oblojească
oblojire (pop.) (o-blo-) s. f., g.-d. art. oblojiri; pl. oblojiri
oblon (o-blon) s. n., pl. obloane
oblonaș (o-blo-) s. n., pl. oblonașe
!oblong (o-blong/ob-long) adj. m., pl. oblongi; f. oblongă,
  pl. oblonge
obloni (a ~) (rar) (o-blo-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
  oblonesc, imperf. 3 sg. oblonea; conj. prez. 3 să
  oblonească
oblu (drept) (pop.) (o-blu) adj. m., pl. obli; f. oablă, pl.
!obnubila (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se obnubilează
obnubilare s. f., g.-d. art. obnubilării; pl. obnubilări
obnubilatie (-ti-e) s. f., art. obnubilația (-ti-a), g.-d. art.
  obnubilației; pl. obnubilații, art. obnubilațiile (-ți-i-)
oboi s. n., pl. obogie
                                nan kepangan alawa<del>n dan kepangan kepan</del>an
obo<u>i</u>st s. m., pl. obo<u>i</u>ști
obojsta s. f., g.-d. art. obojstei; pl. obojste
                                                   and market
obol¹ (monedă) s. m., pl. oboli
                                                    23 (200 kg
obol<sup>2</sup> (contribuție) (pop.) s. n., pl. oboluri
obor (pop.) s. n., pl. oboare
oborean (rar) s. m., pl. oboreni
oboreană (rar) s. f., g.-d. art. oborenei; pl. oborene
oborî (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 oboară, perf. s. 3 sg.
  oborî, 3 pl. oborâră; ger. oborând; part. oborât
oboroc v. obroc
oboseală s. f., g.-d. art. oboselii; pl. oboseli
                                                   egan in sin to
```

- obosi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. obosesc, imperf. 3 sg. oboseg; conj. prez. 3 să obosegscă
- obosire s. f., g.-d. art. obosirii
- obositor adj. m., pl. obositori; f. sg. și pl. obositoare
- obot s. n., pl. obote
- !obovat (o-bo-/ob-o-) adj. m., pl. obovati; f. obovată, pl. obovate
- obrat (înv., reg.) (o-brat) s. n., pl. obrațe
- obraz¹ (parte a feței) (o-braz) s. m., pl. obraji
- obrąz² (înv.) (faţă, persoană, rang) (o-braz) s. n., pl. obrąze
- obraznic (o-braz-) adj. m., pl. obraznici; f. obraznică, pl. obraznice

respondible.

- obrăjel (o-bră-) s. m., pl. obrăjei, art. obrăjeii
- obrăjor (o-bră-) s. m., pl. obrăjori
- obrăzar (o-bră-) s. n., pl. obrăzare
- obrăzat (reg.) (o-bră-) adj. m., pl. obrăzați; f. obrăzată, pl. obrăzate
- obrăznicătură (o-brăz-) s. f., g.-d. art. obrăznicăturii; pl. obrăznicături
- obrăznicește (înv.) (o-brăz-) adv.
- obrăznici (a ~) (o-brăz-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. obrăznicesc, imperf. 3 sg. obrăznicea; conj. prez. 3 să obrăznicească
- obrăznicie (o-brăz-) s. f., art. obrăznicia, g.-d. art. obrăznicie; pl. obrăznicii, art. obrăzniciile
- obrăznicuţ (o-brăz-) adj. m., pl. obrăznicuţi; f. obrăznicuţă, pl. obrăznicuţe
- obrăzui (a ~) (înv.) (o-bră-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. obrăzuigsc, imperf. 3 sg. obrăzuig; conj. prez. 3 să obrăzuigscă
- obrinteală (pop.) (o-brin-) s. f., g.-d. art. obrintelii; pl. obrinteli
- obrinti (a ~) (pop.) (o-brin-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. obrintesc, imperf. 3 sg. obrintea; conj. prez. 3 să obrintească
- obrintire (pop.) (o-brin-) s. f., g.-d. art. obrintirii; pl. obrintiri
- obrintitură (pop.) (o-brin-) s. f., g.-d. art. obrintiturii; pl. obrintituri
- !obroc (o-broc) / oboroc (inv., pop.) s. n., pl. obrogce/ oborogce
- obroci (a ~) (rar) (o-bro-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. obrocesc, imperf. 3 sg. obroces; conj. prez. 3 să obrocescă
- obscen adj. m., pl. obsceni; f. obscenă, pl. obscene
- obscenitate s. f., g.-d. art. obscenității; pl. obscenități
- obscur adj. m., pl. obscuri; f. obscură, pl. obscure obscurantism s. n.
- obscurantist adj. m., s. m., pl. obscurantisti; adj. f., s. f. obscurantistă, pl. obscurantiste
- obscurității; pl. obscurității; pl. obscurității

- obsecrație (-se-cra-ți-e) s. f., art. obsecrația (-ți-a), g.-d. art. obsecrației; pl. obsecrații, art. obsecrațiile (-ți-i-)
- obsecvent adj. m., pl. obsecvenți; f. obsecventă, pl. obsecvente
- obsecvios (livr.) (-vi-os) adj. m., pl. obsecviosi; f. obsecviogsă, pl. obsecviogse
- obsecviozitate (livr.) (-vi-o-) s. f., g.-d. art. obsecviozității
- obseda (a ~) vb., ind. prez. 3 obsedează
- obsedant adj. m., pl. obsedanti; f. obsedanta, pl. obsedante obsedare s. f., g.-d. art. obsedării; pl. obsedări
- obsedat adj. m., s. m., pl. obsedati; adj. f., s. f. obsedată, pl.
- obsed<u>a</u>te adj. m., s. m., pr. *obsed<u>a</u>ti;* adj. r., s. r. *obsed<u>a</u>ta*, pr.
- observa (a ~) vb., ind. prez. 3 observă
- observabil adj. m., pl. observabili; f. observabilă, pl. observabile
- observare s. f., g.-d. art. observarii; pl. observari
- observator¹ adj. m., (persoanã) s. m., pl. observatori; adj. f., s. f. sg. și pl. observatogre
- observator2 (instituție) s. n., pl. observatoare
- observație (-ți-e) s. f., art. observația (-ți-a), g.-d. art. observației; pl. observații, art. observațiile (-ți-i-)
- obsesie (-si-e) s. f., art. obsesia (-si-a), g.-d. art. obsesiei; pl. obsesii, art. obsesiile (-si-i-)
- *obsesional (-si-o-) adj. m., pl. obsesionali; f. obsesională, pl. obsesionale
- obsesiv adj. m., pl. obsesivi; f. obsesivă, pl. obsesive
- obsidian (-di-an) s. n., pl. obsidiane
- obsigă s. f., g.-d. art. obsigii
- obstacol s. n., pl. obstacole
- obstetric (-ste-tric) adj. m., pl. obstetrici; f. obstetrică, pl. obstetrice
- obstetrical (-ste-tri-) adj. m., pl. obstetricali; f. obstetricală, pl. obstetricale
- obstetrică (-ste-tri-) s. f., g.-d. art. obstetricii
- obstetrician (-ste-tri-ci-an) s. m., pl. obstetriciani (-ci-eni)
- obstetriciană (-ste-tri-ci-a-) s. f., g.-d. art. obstetricignei (-ci-e-); pl. obstetricigne
- !obstina (a se ~) (livr.) vb. refl., ind. prez. 3 se obstinează
 obstinație (-ți-e) s. f., art. obstinația (-ți-a), g.-d. art.
- obstingţiei; pl. obstingţii, art. obstingţiile (-ţi-i-)
 obstrua (a ~) (-stru-a) vb., ind. prez. 3 obstruegză, 1 pl. obstruğm (-stru-ăm); conj. prez. 3 să obstrugze (-stru-e-);
- ger. obstruând (-stru-and)
 *obstruânt (-stru-ant) adj. m., pl. obstruânt; f. obstruânt
- pl. obstru<u>a</u>nt (-stru-ant) aa_l. m., pl. obstru<u>a</u>nt; t. obstru<u>u</u>nta pl. obstru<u>a</u>nte
- *obstruare (-stru-a-) s. f., g.-d. art. obstruării; pl. obstruări obstructiv adj. m., pl. obstructivi; f. obstructivă, pl. obstructive
- obstrucție (-ți-e) s. f., art. obstrucția (-ți-a), g.-d. art. obstrucției; pl. obstrucții, art. obstrucțiile (-ți-i-)

d.

f.

tii

te

sì.

ıl.

ij.

t.

*obstructiona (a \sim) (-ti-o-) vb., ind. prez. 3 obstrucțione<u>a</u>ză obstrucționism (-ți-o-) s. n. obstrucționist (-ți-o-) adj. m., s. m., pl. obstrucționisti; adj. f., s. f. obstrucționistă, pl. obstrucționiste obște (înv., pop.) s. f., g.-d. art. obștii; pl. obști obstesc adj. m., f. obstegscă; pl. m. și f. obstesti obsteste (înv.) adv. obsti (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. obstesc, imperf. 3 sg. obștea; conj. prez. 3 să obștească obștime (înv.) s. f., g.-d. art. obștimii obștire (înv.) s. f., g.-d. art. obștirii; pl. obștiri obtura (a ~) vb., ind. prez. 3 obturează obturare s. f., g.-d. art. obturării; pl. obturări obturator s. n., pl. obturatoare obturație (-ti-e) s. f., art. obturația (-ti-a), g.-d. art. obturației; pl. obturații, art. obturațiile (-ți-i-) obtuz adj. m., pl. obtuzi; f. obtuză, pl. obtuze obtuzitate s. f., g.-d. art. obtuzității; pl. obtuzități obtuziune (rar) (-zi-u-) s. f., g.-d. art. obtuziunii; pl. !obtuzunghic (triunghi ~) (-tu-zun-/-tuz-un-) adj. m.; pl. f. obtuz<u>u</u>ngliice obține (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. obțin, 2 sg. obții, 1 pl. obtinem, 2 pl. obtineti; conj. prez. 3 să obțină; ger. obtinând; part obtinut obținere s. f., g.-d. art. obținerii; pl. obțineri ASSESSED AND obuz s. n., pl. obuze W. Millandie obuzier (-zi-er) s. n., pl. obuziere obversiune (-si-u-) s. f., g.-d. art. obversiunii; pl. obversiuni oca s. f., art. ocaua, g.-d. art. ocalei; pl. ocale, art. ocalele ocară (pop.) s. f., g.-d. art. ocării, pl. ocări ocarină s. f., g.-d. art. ocarinei; pl. ocarine ocazie (-zi-e) s. f., art. ocazia (-zi-a), g.-d. art. ocaziei; pl. ocazii, art. ocaziile (-zi-i-)

ocaziona (a ~) (-zi-o-) vb., ind. prez. 3 ocazionează

ocărâtor adj. m., pl. ocărâtori; f. sg. și pl. ocărâtoare

ocârmui (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.

a dealers to the

ocârmuiesc, imperf. 3 sg. ocârmuia; conj. prez. 3 să

ocărâre s. f., g.-d. art. ocărârii; pl. ocărâri

să ocărască; ger. ocărând; part. ocărât

ocazionale

ocăjt (rar) s. n.

ocârmuiască

ocazionalism (-zi-o-) s. n.

ocârmuire (înv.) s. f., g.-d. art. ocârmuirii; pl. ocârmuiri ocârmuitor (înv.) (-mu-i-) adj. m., s. m., pl. ocârmuitori; adj. f., s. f. sg. și pl. ocârmuitoare occident (punct cardinal) (rar) s. n. *Occident (zonă geografică) s. propriu n. occidental adj m., pl. occidentali; f. occidentală, pl. occidentale *occidentaliza (a ~) vb., ind. prez. 3 occidentalizează occidentalizare s. f., g.-d. art. occidentalizării occipital1 adj. m., pl. occipitali; f. occipitală, pl. occipitale occipital² s. n., pl. occipitale occiput s. n., pl. occiputuri ocean (-cean) s. n., pl. oceane oceanic (-cea-) adj. m., pl. oceanici; f. oceanică, pl. oceanice oceanidă (-cea-) s. f., g.-d. art. oceanidei; pl. oceanide oceanograf (-cea-no-graf) s. m., pl. oceanografi oceanografă (rar) (-cea-no-gra-) s. f., g.-d. art. oceanografei; pl. oceanografe oceanografic (-cea-no-gra-) adj. m., pl. oceanografici; f. oceanografică, pl. oceanografice oceanografie (-cea-no-gra-) s. f., art. oceanografia, g.-d. oceanografii, art. oceanografiei *oceanolog (-cea-) s. m., pl. oceanologi *oceanologă (rar) (-cea-) s. f., g.-d. art. oceanologei; pl. oceanol<u>o</u>ge oceanologie (-cea-) s. f., art. oceanologia, g.-d. oceanologii, art. oceanologiei ocel s. m., pl. oceli ocheadă s. f., g.-d. art. ocheadei; pl. ocheade ochean (instrument) (-chean) s. n., pl. ocheane ocheană (pește) s. f., g.-d. art. ochenei; pl. ochene ochelari s. m. pl. ochelarist (fam.) s. m., pl. ochelaristi ochelaristă (fam.) s. f., g.-d. art. ochelaristei; pl. ochelariste ochelarită s. f., g.-d. art. ochelaritei; pl. ochelarite ocheniță s. f., g.-d. art. ocheniței; pl. ochenițe ocheșel (rar) adj. m., pl. ocheșei; f. ocheșeg/ocheșică, pl. ocazional (-zi-o-) adj. m., pl. ocazionali; f. ocazională, pl. ochesele ocheșele (plantă) s. f. pl., art. ocheșelele ocăi (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 gcăie; conj. prez. 3 să gcăie ochet (inel întăritor) s. m., pl. ocheți ochet/ochete (lat, ochi de geam, bulboană) (reg.) s. m., pl. ocheti ochi¹ (organul vederii, mugur) s. m., pl. ochi, art. ochii ochi² (de fereastră, de pădure, la o împletitură, la plită, ocárí (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. ocărăsc, imperf. 3 mâncare) s. n., pl. ochiuri sg. ocăra, perf. s. 3 sg. ocărî, 3 pl. ocărâră; conj. prez. 3

ochi3 (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. ochesc, imperf. 3

!ochi-de-pisică s. m., (discuri reflectorizante) pl.

sg. ocheg; conj. prez. 3 să ochegscă

ochi-de-pisică

```
!ochii-păsăruicii (plantă) s. m. art.
                                                                       octaedrice
ochios (fam.) adj. m., pl. ochiosi; f. ochioasa, pl. ochioase
ochire s. f., g.-d. art. ochirii; pl. ochiri
                                             Anti-J ingalah
ochișor s. m., pl. ochișori
                                  MADDEN SARE TRANSPORT
                                                                    octan s. m., pl. octani
ochit s. n., pl. ochituri
                                                    14,141,13
ochitor s. m., pl. ochitori
                                                                    octant s. n., pl. octante
ochitură s. f., g.-d. art. ochiturii; pl. ochituri
!ochiul-boului (plantă) s. m. art.
                                                    18 20 2 3 20 20 20 7
                                                                     octavin s. n., pl. octavine
ochiulet s. n., pl. ochiulete
                                         to person the telepoor
!ochiul-păunului (fluture) s. m. art.
Ochiul-Taurului (stea) (-Ta-u-) s. propriu m.
ocinas (înv., reg.) s. n., pl. ocinase
ocină (înv., pop.) s. f., g.-d. art. ocinii; pl. ocini
ocitocină s. f., g.-d. art. ocitocinei; pl. ocitocine
                                                                     octofor s. m., pl. octofori
*ocluzie (~ intestinală) (o-clu-zi-e) s. f., art. ocluzia (-zi-a),
   g.-d. art. ocluziei; pl. ocluzii, art. ocluziile (-zi-i-)
!ocluziune (închidere a unui orificiu) (o-clu-zi-u-) s. f.,
  g.-d. art. ocluziunii; pl. ocluziuni
                                                                       octog<u>o</u>ne
!ocluziv (o-clu-) adj. m., pl. ocluzivi; adj. f., s. f. ocluzivă,
   pl. ocluzive
ocnaș s. m., pl. ocnași
                                                                       octogon<u>a</u>le
                                        ago and a programma
ocnă s. f., g.-d. art. ocnei; pl. ocne
                                                                     octojh s. n., pl. octojhuri
ocnean adj. m., s. m., pl. ocneni; adj. f. ocneană, pl. ocnene
                                                                       X/.10./-10-
ocneancă s. f., g.-d. art. ocnencei; pl. ocnence
                                                     But State
ocnire s. f., g.-d. art. ocnirii; pl. ocniri
ocniță (pop.) s. f., g.-d. art. ocniței; pl. ocnițe
ocol<sup>1</sup> (miscare) s. n., pl. ocoluri
ocol<sup>2</sup> (împrejmuire, unitate administrativă) s. n., pl.
                                                                       octosilabice
   ocoale
                                                                     octuor (rar) (-tu-or) s. n.
ocolaș<sup>1</sup> (conducător al unui ocol) (înv.) s. m., pl. ocolași
ocolas2 (ocol mic) (rar) s. n., pl. ocolase
                                                                     ocular2 s. n., pl. oculare
ocoleală s. f., g.-d. art. ocolelii; pl. ocoleli
ocoli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. ocolesc, imperf. 3
   sg. ocolea; conj. prez. 3 să ocolească
                                                                     oculist s. m., pl. oculiști
ocolire s. f., g.-d. art. ocolirii; pl. ocoliri
ocolis s. n., pl. ocolisuri
                                                     r (galeks)
locolit s. n.
                                                                       ocul<u>i</u>stice
!ocolite (pe ~) loc. adv.
*ocolitor adj. m., pl. ocolitori; f. sg. și pl. ocolitogre
ocroti (a ~) (o-cro-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. ocrotesc,
   imperf. 3 sg. ocroteg; conj. prez. 3 să ocrotegscă
ocrotire (o-cro-) s. f., g.-d. art. ocrotirii
                                                                     ocultism s. n.
ocrotitor (o-cro-) adj. m., pl. ocrotitori; f. sg. și pl.
   ocrotitoare
                                                                       ocultiste
                                     भर्तिका अपने भेरीका
 *ocru<sup>1</sup> (o-cru) adj. invar.
                                  医甲基酚 医肉类性脓性
ocru2 (o-cru) s. n., art. ocrul
                                                                       ocultistice
octacord adj. m., pl. octacorzi; f. octacordă, pl. octacorde
```

```
octaedric (-e-dric) adj. m., pl. octaedrici; f. octaedrică, pl.
octaedru (-e-dru) s. n., art. octaedrul; pl. octaedre
!octal (sistem de numeratie ~) adi. m.
                              as Right, Strikela
octanic adj. m., pl. octanici; f. octanică, pl. octanice
octavă s. f., g.-d. art. octavei; pl. octave
*octet1 (grup de opt biți) s. m., pl. octeți
octet2 (formație muzicală, grup de electroni) s. n., pl.
octocoralier (-li-er) s. m., pl. octocoralieri
octodă s. f., g.-d. art. octodei; pl. octode
octogenar adj. m., s. m., pl. octogenari; adj. f., s. f.
  octogen<u>a</u>ră, pl. octogen<u>a</u>re
octogoni (înv.) adj. m., pl. octogoni; f. octogonă, pl.
octogon2 s. n., pl. octogoane
octogonal adj. m., pl. octogonali; f. octogonală, pl.
octombrie (-bri-e) s. m., g.-d. lui octombrie; abr. oct.;
octopod1 adj. m., pl. octopozi; f. octopoda, pl. octopode
octopod<sup>2</sup> s. n., pl. octopode
                                          and the
octosilab s. n., pl. octosilabe
octosilabic adj. m., pl. octosilabici; f. octosilabică, pl.
ocular1 adj. m., pl. oculari; f. oculară, pl. oculare
oculație (-ți-e) s. f., art. oculația (-ți-a), g.-d. art. oculației;
  pl. oculații, art. oculațiile (-ti-i-)
oculistă s. f., g.-d. art. oculistei; pl. oculiste
oculistic (rar) adj. m., pl. oculistici; f. oculistică, pl.
ocult adj. m., pl. oculti; f. ocultă, pl. oculte
*oculta (a ~) (livr.) vb., ind. prez. 3 ocultează
ocultație (-ți-e) s. f., art. ocultația (-ți-a), g.-d. art.
  ocultației; pl. ocultații, art. ocultațiile (-ți-i-)
ocultist adj. m., s. m., pl. ocultisti; adj. f., s. f. ocultistă, pl.
ocultistic (rar) adj. m., pl. ocultistici; f. ocultistică, pl.
ocultistică s. f., g.-d. art. ocultisticii
```

```
ocupa (a ~) vb., ind. prez. 3 ocupă
!ocupant adj. m., s. m., pl. ocupanți; adj. f., s. f. ocupantă,
 pl. ocupante
ocupare s. f., g.-d. art. ocupării; pl. ocupări
ocuparisi (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
 ocuparisesc, imperf. 3 sg. ocuparisea; conj. prez. 3 să
 ocuparisească
ocupatoare s. f., g.-d. art. ocupatoarei; pl. ocupatoare
ocupator s. m., pl. ocupatori
ocupație (-ți-e) s. f., art. ocupația (-ți-a), g.-d. art.
 ocupației; pl. ocupații, art. ocupațiile (-ți-i-)
*ocupational (-ti-o-) adj. m., pl. ocupationali; f.
 ocupațională, pl. ocupaționale
ocurent adj. m., pl. ocurenți; f. ocurentă, pl. ocurente
                                                       增分批的
ocurență s. f., g.-d. art. ocurenței; pl. ocurențe
ocurge (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 sg. ocurge; part. ocurs
!odagaci s. m., (arbuști) pl. odagaci
odaie (pop.) s. f., art. odaia, g.-d. art. odaii; pl. odai, art.
 odăile (-dă-i-)
odaljsca s. f., g.-d. art. odaljscei; pl. odaljsce
lodată (cândva, imediat, în sfârșit) adv. (a fost ~, o să-ți
 spun eu ~, taci ~, ~ terminată treaba)
*o dată1 art. + s. f. (~ memorabilă)
o dată2 (o singură dată) num. (~ pentru totdeauna, ~ în
 viată, te mai rog ~, ~ la două luni)
!odată ce loc. conjcţ.
                            ស្នំមានប្រាប់ ប្រាស់ប្រិស្សាមួយមាន
!odată cu loc. prep.
                               with the tell of the specification in
*odată și odată loc. adv.
odă s. f., g.-d. art. odei; pl. ode
                                    mpopologicki karakistok (j. 1
odăiaș (înv.) s. m., pl. odăiași
                                          a ( ) Alway taribah
odăită s. f., g.-d. art. odăitei; pl. odăite
                                          ្រទាំ ខេត្តប្រើជាមេរិកទាំ។
odăjdii s. f. pl., art. odăjdiile (-di-i-)
                                          and appliantially
odeon (-de-on) s. n., pl. odeoane
                                                ng unisbiller
odgon s. n., pl. odgogne
                                               rad a calculation of the
!odicolon (înv., pop.) s. n.
odihnă s. f., g.-d. art. odilinei; (paliere) pl. odiline
odihnį (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. odilingsc, imperf.
 3 sg. odilmea; conj. prez. 3 să odilmească
odihnire s. f., g.-d. art. odihnirii
odihnitor adj. m., pl. odilmitori; f. sg. și pl. odilmitoare
odinioară (-ni-oa-) adv.
odios (-di-os) adj. m., pl. odiossi; f. odiossa, pl. odiosse
odiozitate (rar) (-di-o-) s. f., g.-d. art. odiozității
odisee (călătorie/viață plină de peripeții) s. f., art.
 odiseea, g.-d. odisee, art. odiseei
*Odiseea (operă literară) s. propriu f., g.-d. Odiseei
*Odiseu s. propriu m.
odiu (înv.) [diu pron. diu] s. n., art. odiul
odivoi (înv.) s. m., pl. odivoi, art. odivoii
                                                 uas inpliktio
odograf (-do-graf) s. n., pl. odografe
```

```
odografie (-do-gra-) s. f., art. odografia, g.-d. art.
  odografiei; pl. odografii, art. odografiile
!odolean (plantă) (-lean) s. m., pl. odoleni
odometru (-me-tru) s. n., art. odometrul; pl. odometre
odonat s. n., pl. odonate
!odontalgic (-don-tal-/-dont-al-) adj. m., pl. odontalgici; f.
  odontalgică, pl. odontalgice
!odontalgie (-don-tal-/-dont-al-) s. f., art. odontalgia, g.-d.
  art. odontalgiei; pl. odontalgii, art. odontalgiile
odontoblast (-to-blast) s. n., pl. odontoblaste
odontocie s. f., art. odontocia, g.-d. art. odontociei; pl.
  odontoc<u>i</u>i, art. odontoc<u>i</u>ile
odontolit s. n., pl. odontolite
odontolog s. m., pl. odontologi
odontologă (rar) s. f., g.-d. art. odontologei; pl. odontologe
odontologic adj. m., pl. odontologici; f. odontologică, pl.
  odontologice
odontologie s. f., art. odontologia, g.-d. odontologii, art.
  odontologiei
odontometru (-me-tru) s. n., art. odontometrul; pl.
  odontometre
odontoragie s. f., art. odontoragia, g.-d. odontoragii, art.
  odontorag<u>i</u>ei
odontotehnică s. f., g.-d. art. odontotelmicii
odor1 (obiect de pret) s. n., pl. odogre
odor2 (miros) (înv.) s. n., pl. odoruri
!odorant adj. m., pl. odoranți; f. odorantă, pl. odorante
odoraș (rar) s. n., pl. odorașe
lodorat s. n.
odorifer adj. m., pl. odoriferi; f. odoriferă, pl. odorifere
odoriferant (rar) adj. m., pl. odoriferanți; f. odoriferantă,
  pl. odoriferante
odorific adj. m., pl. odorifici; f. odorifică, pl. odorifice
odoriza (a ~) vb., ind. prez. 3 odorizează
odorizant s. m., pl. odorizanți
                                                         valle.
odorizare s. f., g.-d. art. odorizării; pl. odorizări
                                                         23900
odorob (reg.) s. n., pl. odoroabe
odos (reg.) s. m.
odraslă (înv., pop.) (o-dras-) s. f., g.-d. art. odraslei; pl.
  odrasle
odrăsli (a ~) (înv., pop.) (o-drăs-) vb., ind. prez. 1 sg. și
  3 pl. odrăslesc, imperf. 3 sg. odrăslea; conj. prez. 3 să
  odrăsle<u>a</u>scă
odrăslire (înv., pop.) (o-drăs-) s. f., g.-d. art. odrăslirii; pl.
  odrăsliri
odrăslitor (înv., pop.) (o-drăs-) adj. m., pl. odrăslitori; f.
   sg. și pl. odrăslitoare
```

odrăsluță (reg.) (o-drăs-) s. f., g.-d. art. odrăsluței; pl.

oenochoe (fr.) [pron. enocoe] (oe-no-cho-e) s. n.

odrăsl<u>u</u>țe

```
oenolog v. enolog
                             化氯氯苯酚二甲基酚二基二酚
oenolog<u>i</u>e v. enolog<u>i</u>e
oersted [oe pron. ö] (oer-) s. m., pl. oerstezi; simb. Oe
of1 interj.
of<sup>2</sup> s. n., pl. ofuri
ofensa (a ~) vb., ind. prez. 3 ofensează
ofensant (rar) adj. m., pl. ofensanți; f. ofensantă, pl.
  ofens<u>a</u>nte
ofensare s. f., g.-d. art. ofensării
ofensator adj. m., pl. ofensatori; f. sg. și pl. ofensatoare
ofensă s. f., g.-d. art. ofensei; pl. ofense
ofensiv adj. m., pl. ofensivi; f. ofensivă, pl. ofensive
ofensivă s. f., g.-d. art. ofensivei; pl. ofensive
oferi (a ~) vb., ind. prez. 3 oferă, imperf. 3 sg. oferea; conj.
  prez. 3 să ofere
oferire s. f., g.-d. art. oferirii; pl. oferiri
oferta (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 ofertează
ofertant adj. m., s. m., pl. ofertanți; adj. f., s. f. ofertantă,
  pl. ofertante
ofertă s. f., g.-d. art. ofertei; pl. oferte
*off (angl.) s. n.
*off-line/offline (angl.) [pron. oflain] loc. adv.
oficia (a ~) (-ci-a) vb., ind. prez. 3 oficiază, 1 pl. oficiem
   (-ci-em); conj. prez. 3 să oficieze; ger. oficiind (-ci-ind)
!oficial (-ci-al) adj. m., s. m., pl. oficiali; adj. f. oficială, pl.
   oficiale
oficialitate (-ci-a-) s. f., g.-d. art. oficialității; pl. oficialități
oficializa (a ~) (-ci-a-) vb., ind. prez. 3 oficializează
oficializare (-ci-a-) s. f., g.-d. art. oficializării
oficialmente (rar) (-ci-al-) adv.
oficiant (-ci-ant) adj. m., s. m., pl. oficianți; adj. f., s. f.
   oficiantă, pl. oficiante
 !oficiere (-ci-e-) s. f., g.-d. art. oficierii; pl. oficieri
oficinal adj. m., pl. oficinali; f. oficinală, pl. oficinale
 oficină s. f., g.-d. art. oficinei; pl. oficine
 oficios1 (-ci-os) adj. m., pl. oficiosi; f. oficioasa, pl. oficioase
 oficios2 (-ci-os) s. n., pl. oficiosse
 oficiu [ciu pron. ciu] s. n., art. oficiul; pl. oficii, art. oficiile
   (-ci-i-)
 oficleid (-fi-cle-) s. n., pl. oficleide
 ofidian (-di-an) s. m., pl. ofidieni (-di-eni)
 ofili (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. ofilesc, imperf. 3 sg.
   ofilea; conj. prez. 3 să ofilească
 ofilire s. f., g.-d. art. ofilirii; pl. ofiliri
 ofiofag (-fi-o-) adj. m., pl. ofiofagi; f. ofiofagă, pl. ofiofage
 ofiofagie (-fi-o-) s. f., art. ofiofagia, g.-d. ofiofagii, art.
   ofiofag<u>i</u>ei
 ofiolatră (-fi-o-la-tră) s. f., g.-d. art. ofiolatrei; pl. ofiolatre
```

```
ofiolatrie (-fi-o-la-tri-) s. f., art. ofiolatria, g.-d. ofiolatrii,
  art. ofiolatr<u>i</u>ei
ofiolatru (-fi-o-la-tru) s. m., art. ofiolatrul; pl. ofiolatri, art.
  ofiolatrii
ofiolit (-fi-o-) s. n., pl. ofiolite
ofiolog (-fi-o-) s. m., pl. ofiologi
ofiologă (rar) (-fi-o-) s. f., g.-d. art. ofiologei; pl. ofiologe
ofiologie (-fi-o-) s. f., art. ofiologia, g.-d. ofiologii, art.
  ofiolo<u>gi</u>ei
ofit s. n.
ofitic (rar) adj. m., pl. ofitici; f. ofitică, pl. ofitice
ofițer s. m., pl. ofițeri
ofițeraș (fam.) s. m., pl. ofițerași
ofițereasă (fam.) s. f., g.-d. art. ofițeresei; pl. ofițerese
ofițeresc adj. m., f. ofițerească; pl. m. și f. ofițerești
ofiterește adv.
ofițerime s. f., g.-d. art. ofițerimii
ofițeroi (rar) s. m., pl. ofițeroi, art. ofițeroii
ofiuridă (-fi-u-) s. f., g.-d. art. ofiuridei; pl. ofiuride
ofrandă (o-fran-) s. f., g.-d. art. ofrandei; pl. ofrande
ofsaid (-said) s. n., pl. ofsaiduri
ofset s. n.
oft (înv., reg.) s. n., pl. ofturi
ofta (a ~) vb., ind. prez. 3 oftegză
oftalmic adj. m., pl. oftalmici; f. oftalmică, pl. oftalmice
oftalmie s. f., art. oftalmia, g.-d. art. oftalmiei; pl. oftalmii,
   art. oftalm<u>i</u>ile
oftalmografie (-mo-gra-) s. f., art. oftalmografia, g.-d. art.
   oftalmografiei; pl. oftalmografii, art. oftalmografiile
oftalmolog s. m., pl. oftalmologi
oftalmologă (rar) s. f., g.-d. art. oftalmologei; pl.
   oftalmologe
oftalmologic adj. m., pl. oftalmologici; f. oftalmologică, pl.
   oftalmologice
oftalmologie s. f., art. oftalmologia, g.-d. oftalmologii, art.
   oftalmolog<u>i</u>ei
oftalmometru (-me-tru) s. n., art. oftalmometrul; pl.
   oftalmom<u>e</u>tre
!oftalmoscop (-mos-cop/-mo-scop) s. n., pl. oftalmoscoape
loftalmoscopic (-mos-co-/-mo-sco-) adj. m., pl.
   oftalmoscopici; f. oftalmoscopică, pl. oftalmoscopice
!oftalmoscopie (-mos-co-/-mo-sco-) s. f., art. oftalmoscopia,
   g.-d. art. oftalmoscopiei; pl. oftalmoscopii, art. oftalmoscopiile
 oftalmotomie s. f., art. oftalmotomia, g.-d. art.
   oftalmotomiei; pl. oftalmotomii, art. oftalmotomiile
 oftare s. f., g.-d. art. oftării; pl. oftări
 oftat s. n., pl. oftaturi
 oftătură (rar) s. f., g.-d. art. oftăturii; pl. oftături
```

oftica (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 3 oftică

```
oftică (pop., fam.) s. f., g.-d. art. ofticii; pl. oftici
ofticos (pop., fam.) adj. m., pl. ofticosi; f. ofticosa, pl.
lofusca (a se ~) (fam.) vb. refl., ind. prez. 3 se ofuschează
ogar s. m., pl. ogari
ogarcă (pop.) s. f., g.-d. art. ogarcei; pl. ogarce
ogarnic (rar) adj. m., pl. ogarnici; f. ogarnică, pl. ogarnice
ogăratic (rar) adj. m., pl. ogăratici; f. ogăratică, pl.
 ogăr<u>a</u>tice
ogărește (rar) adv.
ogărime (rar) s. f., g.-d. art. ogărimii
!ogârji (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se ogârjeşte,
 imperf. 3 sg. se ogârjea; conj. prez. 3 să se ogârjească
ogheal (reg.) s. n., pl. oghealuri
ogival adj. m., pl. ogivali; f. ogivala, pl. ogivale
ogivă s. f., g.-d. art. ogivei; pl. ogive
oglindă (o-glin-) s. f., g.-d. art. oglinzii; pl. oglinzi
oglindi (a ~) (o-glin-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
 oglindesc, imperf. 3 sg. oglindea; conj. prez. 3 să
 oglindească
oglindire (o-glin-) s. f., g.-d. art. oglindirii; pl. oglindiri
oglinditor (rar) (o-glin-) adj. m., pl. oglinditori; f. sg. și pl.
oglindos (rar) (o-glin-) adj. m., pl. oglindosi; f. oglindoasă,
 pl. oglindoase
oglinduță (o-glin-) s. f., g.-d. art. oglinduței; pl. oglinduțe
oglinjoară (o-glin-) s. f., g.-d. art. oglinjoarei; pl. oglinjoare
ogoi1 (reg.) s. n., pl. ogoaie
ogoi^2 (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. ogoigsc,
 imperf. 3 sg. ogoia; conj. prez. 3 să ogoiască
ogoire (pop.) s. f., g.-d. art. ogoirii; pl. ogoiri
ogor s. n., pl. ogoare
                                           aring for the garde
ogoraș s. n., pl. ogorașe
ogorât (înv., reg.) s. n.
ogorî (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. ogorăsc,
 imperf. 3 sg. ogorā, perf. s. 3 sg. ogorī, 3 pl. ogorāră;
 conj. prez. 3 să ogor<u>a</u>scă; ger. ogor<u>â</u>nd; part. ogor<u>â</u>t
ogradă (reg.) (o-gra-) s. f., g.-d. art. ograzii; pl. ograzi
ogrădaș (înv.) (o-gră-) s. m., pl. ogrădași
ogrăjoară (rar) (o-gră-) s. f., g.-d. art. ogrăjogrei; pl.
 ogrăjo<u>a</u>re
ogrinji (pop.) (o-grinji) s. m. pl.
ogur (înv.) s. n., pl. ogururi
ogurliu (înv.) adj. m., f. ogurlie; pl. m. și f. ogurlii
oh interj.
ohabă (înv.) s. f., g.-d. art. oliabei; pl. oliabe
ohabnic (înv.) adj. m., pl. oliabnici; f. oliabnică, pl. oliabnice
ohm [pron. om] s. m., pl. olimi; simb. \Omega
```

ofticare (fam.) s. f., g.-d. art. ofticării; pl. ofticări

```
ohmic [oli pron. o] adj. m., pl. olimici; f. olimică, pl. olimice
ohmmetru [olim pron. om] (olim-me-tru) s. n., art.
    olimmetrul; pl. olimmetre
oho interj.
                                                                                             r lika Azerta
ohrană (o-lira-) s. f., g.-d. art. ohranei
                                                                                                    4 / 10h 1
oi (pop.) interj.
                                                                                                        andres a
*oiconim (oi-co-/oic-o-) s. n., pl. oiconime
!oiconimie (oi-co-/oic-o-) s. f., art. oiconimia, g.-d.
    oiconim<u>i</u>i, art. oiconim<u>i</u>ei
oicumena (oi-) s. f.
                                                                                       The section are discussed in
                                                                   The state of the
oidium (-di-um) s. n. A Caracher Research and
oier s. m., pl. oieri
oierie (pop.) s. f., art. oieria, g.-d. art. oieriei; (stâne) pl.
    oier<u>i</u>i, art. oier<u>i</u>ile
oierit s. n.
oiesc (pop.) adj. m., f. oiască; pl. m și f. oiești
                                                                order was at the state of the s
oină s. f., g.-d. art. oinei
oinist s. m., pl. oinisti
oișoară (pop.) (o-i-) s. f., g.-d. art. oișoarei; pl. oișoare
oiște (o-iș-) s. f., g.-d. art. oiștii; pl. oiști
oită s. f., g.-d. art. oitei; pl. oite
oițică (pop.) (o-i-) s. f., g.-d. art. oițicii; pl. oițici
*ojă s. f., art. oja, g.-d. art. ojei; pl. oje
ojog1 (om înalt) (reg.) s. m., pl. ojogi
ojog<sup>2</sup> (băț, coajă de mesteacăn) (reg.) s. n., pl. ojogge
*O.K./OK [cit. okei] adj. invar., adv.
olac1 (sol) (înv.) s. m., pl. olaci
olac² (poștalion) (înv.) s. n., pl. olace
olan¹ (monedă) s. m., pl. olani
                                                                                                is the applica
olan<sup>2</sup> (piesă de argilă) s. n., pl. olane
*Olanda (stat) s. propriu f., g.-d. Olandei
olandă (pânză) s. f., g.-d. art. olandei
olandez adj. m., s. m., pl. olandezi; adj. f., s. f. olandeză, pl.
olandeză (limbă) s. f., g.-d. art. olandezei
                                                                                                            455
olandină s. f., g.-d. art. olandinei
olar s. m., pl. olari
olat (înv.) s. n., pl. olaturi
olăcar (înv., reg.) s. m., pl. olăcari
olărie s. f., art. olăria, g.-d. art. olăriei; (ateliere) pl. olării,
     art. olăr<u>i</u>ile
olăr<u>i</u>t s. n.
 olăriță (rar) s. f., g.-d. art. olăriței; pl. olărițe
olcuță (reg.) s. f., g.-d. art. olcuței; pl. olcuțe
!old-boy (angl.) s. m., art. old-boy-ul; pl. old-boy, art.
     <u>o</u>ld-boy-i
 *ole¹ (hisp.) interj.
!ole2 (dans) (hisp.) s. n., art, ole-ul; pl. ole-uri
```

oleacă (pop.) adv. oleacee (-le-a-) s. f., art. oleaceea, g.-d. art. oleaceei; pl. oleaginos (-le-a-) adj. m., pl. oleaginosi; f. oleaginoasă, pl. oleaginoase !oleandra (dans) (reg.) (-lean-) s. f. art., neart. oleandră, g.-d. art. oleandrei oleat (-le-at) s. m., pl. oleati oleată (-le-a-) s. f., g.-d. art. oleatei; pl. oleate !olecăi (a se ~) (înv., reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se olecăie/se olecăiește, imperf. 3 sg. se olecăia; conj. prez. 3 să se olecăie/să se olecăiască olecușoară (reg.) adv. olecuță (pop.) adv. olecuțică (reg.) adv. olefină s. f., g.-d. art. olefinei; pl. olefine oleic (-le-ic) adj. m., pl. oleici; f. oleică, pl. oleice oleifer (-le-i-) adj. m., pl. oleiferi; f. oleifera, pl. oleifere oleină s. f., g.-d. art. oleinei; pl. oleine *oleoduct (-le-o-) s. n., pl. oleoducte oleografie (-le-o-gra-) s. f., art. oleografia, g.-d. art. oleografiei; pl. oleografii, art. oleografiile oleoleo (-leo-leo) (pop.) interj. oleomargarină (-le-o-) s. f., g.-d. art. oleomargarinei oleometru (-le-o-me-tru) s. n., art. oleometrul; pl. oleometre oleu (înv., reg.) s. n., art. oleul; pl. oleuri oleum (-le-um) s. n. olfactiv adj. m., pl. olfactivi; f. olfactivă, pl. olfactive olfacție (-ți-e) s. f., art. olfacția (-ți-a), g.-d. art. olfacției; pl. olfacții, art. olfacțiile (-ți-i-) olicică (pop.) s. f., g.-d. art. olicelei; pl. olicele, art. olicelele oligant adj. m., pl. oliganti; f. oligantă, pl. oligante !oligantropie (livr.) (-li-gan-/-lig-an-) s. f., art. oligantropia, g.-d. oligantropii, art. oligantropiei !oligarh (-li-garh/-lig-arlı) s. m., pl. oligarlıi !oligarhic (-li-gar-/-lig-ar-) adj. m., pl. oligarhici; f. oligarhică, pl. oligarhice !oligarhie (-li-gar-/-lig-ar-) s. f., art. oligarhia, g.-d. art. oligarhiei; pl. oligarhii, art. oligarhiile oligist s. n. oligocen¹ adj. m., pl. oligoceni; f. oligocenă, pl. oligocene oligocen2 s. n. oligochet s. n., pl. oligochete !oligocitemie (-ci-te-/-cit-e-) s. f., art. oligocitemia, g.-d. art. oligocitemiei; pl. oligocitemii, art. oligocitemiile oligoelement s. n., pl. oligoelemente

oligofagie s. f., art. oligofagia, g.-d. art. oligofagiei; pl.

oligofag<u>i</u>i, art. ol[;]

*oligofren (-go-fren) s. m., pl. oligofreni *oligofrenă (-go-fre-) s. f., g.-d. art. oligofrenei; pl. oligofrene oligofrenie (-go-fre-) s. f., art. oligofrenia, g.-d. oligofrenii, art. oligofren<u>i</u>ei oligofrenopedagogie (-go-fre-) art. oligofrenopedagogia, g.-d. oligofrenopedagogii, oligofrenopedagog<u>i</u>ei oligomenoree s. f., art. oligomenoreea, g.-d. art. oligomenoreei; pl. oligomenoree oligopol s. n., pl. oligopoluri 11182 oligopot (livr.) s. m., pl. oligopoți oligopotă (livr.) s. f., g.-d. art. oligopotei; pl. oligopote !oligosperm (-gos-perm/-go-sperm) s. n., pl. oligosperme oligozaharidă s. f., g.-d. art. oligozaharidei; pl. oligozaliar<u>i</u>de !oligurie (-li-gu-/-lig-u-) s. f., art. oliguria, g.-d. art. oliguriei; pl. oligurii, art. oliguriile olimpiadă (-pi-a-) s. f., g.-d. art. olimpiadei; pl. olimpiade olimpian (-pi-an) adj. m., pl. olimpieni (-pi-eni); f. olimpiană, pl. olimpiene !olimpic adj. m., s. m., pl. olimpici; adj. f., s. f. olimpică, pl. ol<u>i</u>mpice oliță s. f., g.-d. art. oliței; pl. olițe oliv1 adj. invar. *oliv2 (culoare) s. n. olivă (măslină) (înv., reg.) s. f., g.-d. art. olivei; pl. olive olivină s. f., g.-d. art. olivinei; pl. olivine olm (înv.) s. n., pl. olmuri olmaz (înv.) s. n., pl. olmazuri !olog adj. m., s. m., pl. ologi; adj. f., s. f. ologgă, pl. ologge ologeală (pop.) s. f., g.-d. art. ologelii; pl. ologeli ologi (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. ologesc, imperf. 3 sg. ologea; conj. prez. 3 să ologească ologire (rar) s. f., g.-d. art. ologirii; pl. ologiri olograf (-lo-graf) adj. m., pl. olografi; f. olografa, pl. olografe oloi1 (pop., fam.) (oală mare) s. n., pl. ologie oloi2 (ulei) (înv., pop.) s. n., pl. oloiuri oloi3 (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. oloigsc, imperf. 3 sg. oloig; conj. prez. 3 să oloigscă oloiniță (reg.) s. f., g.-d. art. oloiniței; pl. oloinițe oloios (reg.) adj. m., pl. oloiosi; f. oloioasa, pl. oloioase oloisă (reg.) s. f., g.-d. art. oloisei; pl. oloise olonom adj. m., pl. olonomi; f. olonomă, pl. olonome oltar (înv., pop.) s. n., pl. oltare oltean adj. m., s. m., pl. olteni; adj. f. olteană, pl. oltene olteancă s. f., g.-d. art. oltencei; pl. oltence

ाँ; pl. m. și f. oltenești

l.

```
olten<u>e</u>ște adv.
                                                                  omitere s. f., g.-d. art. omiterii; pl. omiteri
olum (reg.) s. n., pl. olumuri
                                 Color of the property of
olut (înv., pop.) s. n., pl. olute
                                 e geografish aksakalish on
                                   Santakkar (Turka sa sa
om s. m., pl. oameni
omag s. m.
omagia (a ~) (-gi-a) vb., ind. prez. 3 omagiază, 1 pl.
 omagiem (-gi-em); conj. prez. 3 să omagieze, ger.
 omagiind (-gi-ind)
omagial (-gi-al) adj. m., pl. omagiali; f. omagială, pl.
 omagi<u>a</u>le
omagiere (-gi-e-) s. f., g.-d. art. omagierii; pl. omagieri
omagiu [giu pron. giu] s. n., art. omagiul; pl. omagii, art.
 omagiile (-gi-i-)
*omanez (referitor la Oman) adj. m., s. m., pl. omanezi;
 adj. f., s. f. omaneză, pl. omaneze
omatidie s. f., art. omatidia, g.-d. art. omatidiei; pl.
 omatidii, art. omatidiile
omăt (zăpadă) (pop.) s. n., pl. omături
omătuțe s. f. pl.
ombilic s. n., pl. ombilicuri
ombilical adj. m., pl. ombilicali; f. ombilicală, pl. ombilicale
*ombudsman (-buds-man) s. m., pl. ombudsmani
omega (literă grecească) s. m., pl. omega; \omega, \Omega
omegatron (-ga-tron) s. n., pl. omegatroane
omenesc adj. m., f. omenească; pl. m. și f. omenesti
omeneste adv.
omeni (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. omengsc,
  imperf. 3 sg. omeneg; conj. prez. 3 să omenegscă
omenje s. f., art. omenja, g.-d. omenji, art. omenjei
omenime (înv., reg.) s. f., g.-d. art. omenimii
omenire s. f., g.-d. art. omenirii
omenos adj. m., pl. omenosi; f. omenoasa, pl. omenoase
lomeoză (livr.) s. f., g.-d. art. omeozei; pl. omeoze
*omertà (it.) s. f.
omet (lume) (înv., reg.) s. n.
ometiță (reg.) s. f., g.-d. art. ometiței
ometi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 sg. ometeste, imperf. 3
  sg. omeţea; conj. prez. 3 să omeţească
 *omicron (literă grecească) s. m., pl. omicron; o, O
 om<u>i</u>dă s. f., g.-d. art. om<u>i</u>zii; pl. om<u>i</u>zi
omiletic adj. m., pl. omiletici; f. omiletică, pl. omiletice
omiletică s. f., g.-d. art. omileticii
 omiliar (-li-ar) s. n., pl. omiliare
 omilie s. f., art. omilia, g.-d. art. omiliei; pl. omilii, art.
  omiliile
 omisiune (-si-u-) s. f., g.-d. art. omisiunii; pl. omisiuni
 omisiv adj. m., pl. omisivi; f. omisivă, pl. omisive
 omite (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. omit; conj. prez. 3
```

să omită; ger. omitând: part. omis

```
omletă s. f., g.-d. art. omletei; pl. omlete
omnibuz (înv.) s. n., pl. omnibuze
omnidirectional (-ti-o-) adj. m., pl. omnidirectionali; f.
  omnidirecțională, pl. omnidirecționale
omnilateral (livr.) adj. m., pl. omnilaterali; f. omnilaterală,
  pl. omnilaterale
omnilateralitate (livr.) s. f., g.-d. art. omnilateralității
omnipotent (livr.) adj. m., pl. omnipotenți; f. omnipotentă,
  pl. omnipotente
omnipotență (livr.) s. f., g.-d. art. omnipotenței
omniprezent (-ni-pre-) adj. m., pl. omniprezenți; f.
  omniprezentă, pl. omniprezente
omniprezență (-ni-pre-) s. f., g.-d. art. omniprezenței
!omniscient (-nis-ci-ent/-ni-sci-) adj. m., pl. omniscienți;
  f. omniscientă, pl. omnisciente
!omnisciență (-nis-ci-en-/-ni-sci-) s. f., g.-d. art.
  omniscientei
omnivor adj. m., pl. omnivori; f. omnivora, pl. omnivore
omoaie (reg.) s. f., art. omoaia, g.-d. art. omoaiei; pl.
  omoaie
omofag adj. m., pl. omofagi; f. omofagă, pl. omofage
omofon adj. m., pl. omofoni; f. omofonă, pl. omofone
omofonic adj. m., pl. omofonici; f. omofonică, pl. omofonice
omofonie s. f., art. omofonia, g.-d. art. omofoniei; pl.
  omofonii, art. omofoniile
omofor s. n., pl. omofoare
omoform adj. m., pl. omoformi; f. omoformă, pl. omoforme
omogen adj. m., pl. omogeni; f. omogenă, pl. omogene
omogenitate s. f., g.-d. art. omogenității
omogeniza (a ~) vb., ind. prez. 3 omogenizează
omogenizare s. f., g.-d. art. omogenizării; pl. omogenizări
omogenizator s. n., pl. omogenizatoare
omograf<sup>1</sup> (-mo-graf) adj. m., pl. omografi; f. omografa, pl.
                                          (1) 英语的 $7 ----
omograf<sup>2</sup> (-mo-graf) s. n., pl. omografe
omografie (-mo-gra-) s. f., art. omografia, g.-d. omografii,
  art. omograf<u>i</u>ei
omoi (reg.) s. m., pl. omoi, art. omoii
!omolog adj. m., s. m., pl. omologi; adj. f., s. f.
  omoloagă/omologă, pl. omoloage/omologe
omologa (a ~) vb., ind. prez. 3 omologliează
omologare s. f., g.-d. art. omologarii; pl. omologari
omologie s. f., art. omologia, g.-d. art. omologiei; pl.
  omologii, art. omologiile
!omonim1 (o-mo-/om-o-) adj. m., pl. omonimi; f. omonimă,
  pl. omonime
!omonim<sup>2</sup> (o-mo-/om-o-) s. n., pl. omonime
                                                 At WELLIAM
```

!omonimie (o-mo-/om-o-) s. f., art. omonimia, g.-d. art. omonimiei; pl. omonimii, art. omonimiile omoplat (-mo-plat) s. m., pl. omoplați Corfuse flue omor s. m., pl. omoruri omorâre s. f., g.-d. art. omorârii; pl. omorâri omorâtor (rar) adj. m., s. m., pl. omorâtori; adj. f., s. f. sg. și pl. omorâto<u>a</u>re *om-orchestră s. m., pl. oameni-orchestră !omorganic (o-mor-/om-or-) adj. m., pl. omorganici; f. omorganică, pl. omorganice omorî (a ~) vb., ind. prez. 3 omoară, imperf. 3 sg. omora, perf. s. 3 sg. omor<u>î</u>, 3 pl. omor<u>â</u>ră; conj. prez. 3 să omo<u>a</u>re; ger. omorând; part. omorât omotetic adj. m., pl. omotetici; f. omotetică, pl. omotetice omotetie s. f., art. omotetia, g.-d. art. omotetiei; pl. omotetii, art. omotetiile *om-sandvici/om-sendvis s. m., pl. oameni-sandvici/ o<u>a</u>meni-s<u>e</u>ndviş !omucid1 (ucigaş) (înv.) (o-mu-/om-u-) s. m., pl. omucizi !omucid2 (asasinat) (înv.) (o-mu-/om-u-) s. n., pl. omuc<u>i</u>duri !omucidere (o-mu-/om-u-) s. f., g.-d. art. omuciderii; pl. omuc<u>i</u>deri !omucigaș (înv.) (o-mu-/om-u-) s. m., pl. omucigași !omucigasă (înv.) (o-mu-/om-u-) s. f., art. omucigasa, g.-d. art. omucigașei; pl. omucigașe omulet s. m., pl. omuleti omuşor1 (rar) (omuleţ) s. m., pl. omuşori omușor2 (uvulă) s. n., pl. omușoare om-zi s. f., pl. om-zile onanie1 (pocitanie) (reg.) (-ni-e) s. f., art. onania (-ni-a), g.-d. art. onaniei; pl. onanii, art. onaniile (-ni-i-) onanie² (anomalie sexuală) s. f., art. onania, g.-d. onanii, art. onan<u>i</u>ei onanjsm s. n. onanist s. m., pl. onanisti *onanistă s. f., g.-d. art. onanistei; pl. onaniste lonănăi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. onănăi, 3 onănăie, imperf. 3 sg. onănăia; conj. prez. 3 să onănăie oncolog s. m., pl. oncologi oncologă (rar) s. f., g.-d. art. oncologei; pl. oncologe oncologic adj. m., pl. oncologici; f. oncologică, pl. oncologice oncologie s. f., art. oncologia, g.-d. oncologii, art. oncologiei onctuos (livr.) (onc-tu-os) adj. m., pl. onctuosi; f. onctuo<u>a</u>să, pl. onctuo<u>a</u>se onctuozitate (livr.) (onc-tu-o-) s. f., g.-d. art. onctuozității ondină (livr.) s. f., g.-d. art. ondinei; pl. ondine ondograf (-do-graf) s. n., pl. ondografe

ondula (a ~) vb., ind. prez. 3 ondulează

552 ondulare s. f., g.-d. art. ondulării; pl. ondulări ondulator s. n., pl. ondulatoare ondulatoriu [riu pron. riu] adj. m., f. ondulatorie (-ri-e); pl. m. și f. ondulatorii ondulație (-ți-e) s. f., art. ondulația (-ți-a), g.-d. art. ondulației; pl. ondulații, art. ondulațiile (-ți-i-) onduleu s. n., art. onduleul; pl. onduleuri ondulograf (-lo-graf) s. n., pl. ondulografe ondulor s. n., pl. onduloare ondulos (înv.) adj. m., pl. onduloși; f. ondulogsă, pl. ondulozitate (rar) s. f., g.-d. art. ondulozității; pl. ondulozități *one-man show (angl.) [pron. ŭanmenşoŭ] s. n., art. one-man show-ul; pl. one-man show-uri onerar (rar) adj. m., pl. onerari; f. onerara, pl. onerare oneros adj. m., pl. onerosi; f. oneroasa, pl. oneroase onerozitate (rar) s. f., g.-d. art. onerozității onest adj. m., pl. onesti; f. onestă, pl. oneste onestitate s. f., g.-d. art. onestității *ONG [cit. oenge] s. n., art. ONG-ul; pl. ONG-uri onicofagie (livr.) s. f., art. onicofagia, g.-d. onicofagii, art. onicofag<u>i</u>ei oniric adj. m., pl. onirici; f. onirică, pl. onirice onirism s. n. oniromanție s. f., art. oniromanția, g.-d. oniromanții, art. oniromanț<u>i</u>ei !onix (mineral) s. n. onixis (unghie incarnată) s. n. *on-line/online (angl.) [pron. onlain] loc. adj., loc. adv. onoare (probitate) s. f., g.-d. art. onoarei onomasiologic (-si-o-) adj. m., pl. onomasiologici; f. onomasiologică, pl. onomasiologice onomasiologie (-si-o-) s. f., art. onomasiologia, g.-d. onomasiologii, art. onomasiologiei onomastic adj. m., pl. onomastici; f. onomastică, pl. onom<u>a</u>stice !onomastică s. f., g.-d. art. onomasticii; pl. onomastici onomasticon (rar) s. n., pl. onomasticoane onomatopee s. f., art. onomatopeea, g.-d. art. onomatopeei; pl. onomatop<u>e</u>e onomatopeic (-pe-ic) adj. m., pl. onomatopeici; f. onomatopeică, pl. onomatopeice onomatopoetic (înv.) adj. m., pl. onomatopoetici; f. onomatopoetică, pl. onomatopoetice onor (manifestare a stimei, carte de joc) s. n., pl. ongruri onora (a ~) vb., ind. prez. 3 onorează onorabil adj. m., pl. onorabili; f. onorabilă, pl. onorabile

onorabilitate s. f., g.-d. art. onorabilității

```
onorant adj. m., pl. onoranți; f. onorantă, pl. onorante
onorar (onorific) (înv.) adj. m., pl. onorari; f. onorară, pl.
 onorare
onorgriu (retribuție) [riu pron. riu] s. n., art. onorgriul;
  pl. onorarii, art. onorariile (-ri-i-)
onorific adj. m., pl. onorifici; f. onorifică, pl. onorifice
ontic adj. m., pl. ontici; f. ontică, pl. ontice
ontogenetic adi. m., pl. ontogenetici; f. ontogenetică, pl.
 ontogen<u>e</u>tice
ontogeneză s. f., g.-d. art. ontogenezei
ontogenic (rar) adj. m., pl. ontogenici; f. ontogenică, pl.
ontogenie (rar) s. f., art. ontogenia, g.-d. ontogenii, art.
 ontogen<u>i</u>ei
                                             治支收的 化自分线管路
ontogenist s. m., pl. ontogenisti
*ontogenistă s. f., g.-d. art. ontogenistei; pl. ontogeniste
ontogonic (biol.) adj. m., pl. ontogonici; f. ontogonică, pl.
ontogonie (biol.) s. f., art. ontogonia, g.-d. ontogonii, art.
  ontogon<u>i</u>ile
ontolog s. m., pl. ontologi
ontologă (rar) s. f., g.-d. art. ontologei; pl. ontologe
ontologic adj. m., pl. ontologici; f. ontologică, pl. ontologice
ontologie s. f., art. ontologia, g.-d. ontologii, art. ontologiei
ontologist s. m., pl. ontologisti
ontologistă s. f., g.-d. art. ontologistei; pl. ontologiste
*ONU/O.N.U. s. propriu n.
oogam<u>i</u>e s. f., art. oogam<u>i</u>a, g.-d. oogam<u>i</u>i, art. oogam<u>i</u>ei
oogeneză s. f., g.-d. art. oogenezei
oogon s. n., pl. oogoane
oolit s. n., pl. oolite
oolitic adj. m., pl. oolitici; f. oolitică, pl. oolitice
oologie s. f., art. oologia, g.-d. oologii, art. oologiei
loosferă (-os-fe-/-o-sfe-) s. f., g.-d. art. oosferei; pl. oosfere
!oospor (-os-por/-o-spor) s. n., pl. oospori
op (înv., fam.) s. n., pl. <u>o</u>puri
opac1 adj. m., pl. opaci; f. opaca, pl. opace
op<u>a</u>c<sup>2</sup> s. n., pl. op<u>a</u>ce
opacifia (a ~) (-fi-a) vb., ind. prez. 3 opacifiază, 1 pl.
 opacifiem (-fi-em); conj. prez. 3 să opacifieze; ger.
  opacifiind (-fi-ind)
opacifiere (-fi-e-) s. f., g.-d. art. opacifierii; pl. opacifieri
opacină (reg.) s. f., g.-d. art. opăcinii; pl. opăcini
opacitate s. f., g.-d. art. opacității
                                                   E APPROXIMATE IN THE
opaciza (a ~) vb., ind. prez. 3 opacizează
opacizant adj. m., pl. opacizanți; f. opacizantă, pl.
opacizare s. f., g.-d. art. opacizarii; pl. opacizari . settem?
opait (-pa-it) s. n., pl. opaite
```

```
opal s. n., pl. opale
opalescent adj. m., pl. opalescenți; f. opalescentă, pl.
  opalesc<u>e</u>nte
opalescență s. f., g.-d. art. opalescenței; pl. opalescențe
opalin adj. m., pl. opalini; f. opalină, pl. opaline
op-art (angl.) s. n.
opaxit s. n., pl. opaxite
opăceală (reg.) s. f., g.-d. art. opăcelii; pl. opăceli
opăci (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. opăcesc,
  imperf. 3 sg. opăcea; conj. prez. 3 să opăcească
opăcire (reg.) s. f., g.-d. art. opăcirii; pl. opăciri
opăicior (-pă-i-) (rar) s. n., pl. opăicioare
opăreală s. f., g.-d. art. opărelii; pl. opăreli
opări (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. opăresc, imperf. 3
  sg. opărea; conj. prez. 3 să opărească
opărire s. f., g.-d. art. opăririi; pl. opăriri
opăritor (rar) adj. m., pl. opăritori; f. sg. și pl. opăritoare
opăritură s. f., g.-d. art. opăriturii; pl. opărituri
*\underline{open}^1 (angl.) [e pron. \check{a}] adj. invar.
                                             - Missen 1991 - 1995
*open² (angl.) [e pron. ă] s. n., pl. openuri
opera (a ~) vb., ind. prez. 3 operează
operabil adj. m., pl. operabili; f. operabilă, pl. operabile
operant adj. m., pl. operanți; f. operantă, pl. operante
operare s. f., g.-d. art. operării; pl. operări
operat1 adj. m., s. m., pl. operați; adj. f., s. f. operată, pl.
  operate
operat<sup>2</sup> (livr.) s. n., pl. operate
operativ adj. m., pl. operativi; f. operativă, pl. operative
operativitate s. f., g.-d. art. operativității
operatoare s. f., g.-d. art. operatoarei; pl. operatoare
operator s. m., pl. operatori
operatorie s. f., art. operatoria, g.-d. operatorii, art.
operatoriu [riu pron. riu] adj. m., f. operatorie (-ri-e); pl.
   m. și f. operat<u>o</u>rii
operatie (-ti-e) s. f., art. operatia (-ti-a), g.-d. art. operatiei;
   pl. operații, art. operațiile (-ți-i-)
operațional (-ți-o-) adj. m., pl. operaționali; f. operațională,
   pl. operationale
operă s. f., g.-d. art. operei; pl. opere
opercul s. n., pl. opercule
operetă s. f., g.-d. art. operetei; pl. operete
 !opiaceu1 (-pi-a-) adj. m., f. sg. și pl. opiacee
opiaceu2 (-pi-a-) s. n., pl. opiacee
opiat (-pi-at) s. n., pl. opiate
opilație (-ți-e) s. f., art. opilația (-ți-a), g.-d. art. opilației;
   pl. opilații, art. opilațiile (-ți-i-)
opina (a ~) vb., ind. prez. 3 opinează
opinare (rar) s. f., g.-d. art. opinării; pl. opinări
```

```
opincar s. m., pl. opincari
                                                                   opreliște (o-pre-) s. f., g.-d. art. opreliștii; pl. opreliști
opincă s. f., g.-d. art. opincii; pl. opinci
                                                                   opresiune (o-pre-si-u-) s. f., g.-d. art. opresiunii; pl.
                                                                      opresi<u>u</u>ni
opincărie (rar) s. f., art. opincăria, g.-d. art. opincăriei; pl.
  opincării, art. opincăriile
                                                                   opresivi (o-pre-) adj. m., pl. opresivi; f. opresivă, pl.
opincuță s. f., g.-d. art. opincuței; pl. opincuțe
                                                                      opres<u>i</u>ve
opinie (-ni-e) s. f., art. opinia (-ni-a), g.-d. art. opiniei; pl.
                                                                   opresor (o-pre-) adj. m., s. m., pl. opresori; adj. f., s. f. sg.
                                                                      și pl. opreso<u>a</u>re
  opinii, art. opiniile (-ni-i-)
                                                     STROKE !
                                                                   opri (a ~) (o-pri) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. opresc,
opinteală s. f., g.-d. art. opintelii; pl. opinteli
                                                                      imperf. 3 sg. oprea; conj. prez. 3 să oprească
opinti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. opintesc, imperf.
  3 sg. opintea; conj. prez. 3 să opintească
                                                                   oprima (a ~) (o-pri-) vb., ind. prez. 3 oprimă
                                                    1. 数键编码。
                                                                    *oprimant adj. m., pl. oprimanți; f. oprimantă, pl.
opintic s. m., pl. opintici
opintire s. f., g.-d. art. opintirii; pl. opintiri

    ig/other

                                                                      oprim<u>a</u>nte
                                                                   oprimare (o-pri-) s. f., g.-d. art. oprimării; pl. oprimări
opioman (-pi-o-) s. m., pl. opiomani
                                                   and the state of the
                                                                   oprire (o-pri-) s. f., g.-d. art. opririi; pl. opriri
opiomană (-pi-o-) s. f., g.-d. art. opiomanei; pl. opiomane
                                                                   oprit (o-prit) s. n.
opiomanie (-pi-o-) s. f., art. opiomania, g.-d. art.
  opiomaniei; pl. opiomanii, art. opinomaniile
                                                                   opritoare1 (stăvilar, plasă) (reg.) (o-pri-) s. f., g.-d. art.
                                                                      opritorii; pl. opritori
opis s. n., pl. opise
                                             g in sagifisip
                                                                    opritor/opritoare2 (curea la ham, dispozitiv de frânare)
opistotonus s. n.
                                               County through
                                                                      (pop.) (o-pri-) s. n./s. f., pl. opritoare/opritori
opiu [piu pron. piu] s. n., art. opiul
                                                                    opritori (pari) (pop.) (o-pri-) s. f. pl.
oplean (o-plean) s. n., pl. oplene
                                                                    opritură (reg.) (o-pri-) s. f., g.-d. art. opriturii; pl. oprituri
oploși (a ~) (pop.) (o-plo-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
                                                                    !oprobriu (livr.) [briu pron. briu] (o-pro-briu) s. n., art.
  oploșesc, imperf. 3 sg. oploșea; conj. prez. 3 să oploșească
                                                                      oprobriul; pl. oprobrii, art. oprobriile (-bri-i-)
oploșire (rar) (o-plo-) s. f., g.-d. art. oploșirii; pl. oploșiri
                                                                    opsas (reg.) s. n., pl. opsasuri
oponent s. m., pl. oponenți
                                                                    opsomanie s. f., art. opsomania, g.-d. opsomanii, art.
oponentă s. f., g.-d. art. oponentei; pl. oponente
                                                                      opsoman<u>i</u>ei
opoponax s. m., pl. opoponacși
                                                                                                   រា ទម្រាចផ្ 🗈 🐯
                                                                    opt<sup>1</sup> num.; 8/VIII
oportun adj. m., pl. oportuni; f. oportună, pl. oportune
                                                                                                             ರ ಚಟ್ಟತ್ತಿ
                                                                    opt<sup>2</sup> s. n., pl. opturi
oportun<u>i</u>sm s. n.
                                                                    opta (a ~) vb., ind. prez. 3 optează
oportunist adj. m., s. m., pl. oportunisti; adj. f., s. f.
                                                                    optar s. m., pl. optari
  oportun<u>i</u>stă, pl. oportun<u>i</u>ste
                                                                    optare s. f., g.-d. art. optarii; pl. optari
!oportunitate s. f., g.-d. art. oportunității; (ocazii) pl.
  oportunit<u>ă</u>ți
                                                                    optatįv<sup>1</sup> adj. m., pl. optatįvi; f. optatįva, pl. optatįve
oposum s. m., pl. oposumi
                                                                    optativ2 s. n., pl. optative
opoterapie s. f., art. opoterapia, g.-d. opoterapii, art.
                                                                    optic adj. m., pl. optici; f. optică, pl. optice
  opoterap<u>i</u>ei
                                                                    optică s. f., g.-d. art. opticii
opozabil adj. m., pl. opozabili; f. opozabilă, pl. opozabile
                                                                    optician (-ci-an) s. m., pl. optcieni (-ci-eni)
opozabilitate s. f., g.-d. art. opozabilității
                                                                    opticiană (-ci-a-) s. f., g.-d. art. opticienei (-ci-e-); pl.
!opozant adj. m., s. m., pl. opozanti; adj. f., s. f. opozantă,
                                                                      optici<u>e</u>ne
                                                                    optim adj. m., pl. optimi; f. optimă, pl. optime
opozit (înv.) adj. m., pl. opoziti; f. opozită, pl. opozite
                                                                    *optimal adj. m., pl. optimali; f. optimală, pl. optimale
opoziție (-ți-e) s. f., art. opoziția (-ți-a), g.-d. art. opoziției;
                                                                    optimat (înv.) s. m., pl. optimați
   pl. opoziții, art. opozițiile (-ți-i-)
                                                                    optime s. f., g.-d. art. optimii; pl. optimi
opozițional (-ți-o-) adj. m., pl. opoziționali; f. opozițională,
                                                                    optimetru (-me-tru) s. n., art. optimetrul; pl. optimetre
   pl. opoziționale
                                                                    optimism s. n.
opoziționist (-ți-o-) adj. m., pl. opoziționisti; f.
  opoziționistă, pl. opoziționiste
                                                                    optimist adj. m., s. m., pl. optimisti; adj. f., s. f. optimistä,
                                                                       pl. optim<u>i</u>ste
opreală (înv., pop.) (o-prea-) s. f., g.-d. art. oprelii; pl.
                                                                    *optimiza (a ~) vb., ind. prez. 3 optimizează
  opr<u>e</u>li
                                         ខ្ល<sup>†</sup> ខណៈមិកណ្ក់ឡាក
```

opreg (o-preg) s. n., pl. oprege

optimizare s. f., g.-d. art. optimizării; pl. optimizări

l.

1.

1.

optometrie (-me-tri-) s. f., art. optometria, g.-d. optometrii, art. optometriei optometru (-me-tru) s. n., art. optometrul; pl. optometre optsprezece (opt-spfe-) num.; 18/XVIII optsprezecelea (al ~) (opt-spre-) num. m., f. a optsprezecea; al XVIII-lea/al 18-lea, a XVIII-a/a 18-a opt sute num.; 800/DCCC optulea (al ~) num. m., f. a opta; al VIII-lea/al 8-lea, a VIII-a/a 8-a optzeci (opt-zeci) num.; 80/LXXX optzecilea (al ~) (opt-ze-) num. m., f. a optzecea; al LXXX-lea/al 80-lea, a LXXX-a/a 80-a *optzecist (opt-ze) adj. m., s. m., pl. optzecisti; adj. f., s. f. optzecistă, pl. optzeciste opțional (-ți-o-) adj. m., pl. opționali; f. opțională, pl. opțion<u>a</u>le opțiune (-ți-u-) s. f., g.-d. art. opțiunii; pl. opțiuni opulent adj. m., pl. opulenți; f. opulentă, pl. opulente opulență s. f., g.-d. art. opulenței; pl. opulențe opune (a \sim) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. opun, 2 sg. opui, 1 pl. opunem; conj. prez. 3 să opună; ger. opunând; part. opus opunere s. f., g.-d. art. opunerii; pl. opuneri !opunția (-ți-a) s. f., pl. opunția and the state of the feet of the first opus s. n., pl. opusuri; abr. op. Captigatives in a fact that we there is opuscul s. n., pl. opuscule opust (înv., pop.) s. n., pl. opusturi opușină (reg.) s. f., g.-d. art. opușinei; pl. opușine or (însă) conjcţ. orac (reg.) interj. oracol s. n., pl. oracole oracular (rar) adj. m., pl. oraculari; f. oraculară, pl. oral1 (referitor la gură, prin viu grai) adj. m., pl. orali; f. orală, pl. orale !oral2 (tip de examen) s. n., pl. orale oralitate s. f., g.-d. art. oralității oranist v. uranisc oraniță (reg.) s. f., g.-d. art. oraniței; pl. oranițe 464 Fragilia oranj1 adj. invar. oranj² (culoare) s. n. oranjadă s. f., g.-d. art. oranjadei; pl. oranjade oranjerie s. f., art. oranjeria, g.-d. art. oranjeriei; pl. oranjer<u>i</u>i, art. oranjer<u>i</u>ile oranz (portocal) (înv.) s. m., pl. oranzi orar1 (referitor la oră) adj. m., pl. orari; f. orară, pl. orare orar2 (program) s. n., pl. orare oraș s. n., pl. orașe *oratogre s. f., g.-d art oratogrei nl oratogre

orator s. m., pl. oratori oratoric adj. m., pl. oratorici; f. oratorică, pl. oratorice oratorie s. f., art. oratoria, g.-d. oratorii, art. oratoriei oratorism (rar) s. n. oratoriu1 (înv.) [riu pron. rĭu] adj. m., f. oratorie (-ri-e); pl. m. și f. oratorii oratoriu² [riu pron. riu] s. n., art. oratoriul; pl. oratorii, art. oratoriile (-ri-i-) orație (-ți-e) s. f., art. orația (-ți-a), g.-d. art. orației; pl. orații, art. orațiile (-ți-i-) oră s. f., g.-d. art. orei; pl. ore; abr. h orăcăi (a ~) vb., ind. prez. 3 orăcăie, imperf. 3 sg. orăcăia; conj. prez. 3 să orăcăie orăcăială s. f., g.-d. art. orăcăielii; pl. orăcăieli 中華 经工作 orăcăire (rar) s. f., g.-d. art. orăcăirii; pl. orăcăiri 3253 orăcăit s. n., pl. orăcăituri 15 1940 orădean adj. m., s. m., pl. orădeni; adj. f. orădeană, pl. orăd<u>e</u>ne orădeancă s. f., g.-d. art. orădencei; pl. orădence distant orăstică s. f., g.-d. art. orăsticii; pl. orăstici ું કહુમાં છેલા છ orășean s. m., pl. orășeni ring defaut orășeană s. f., g.-d. art. orășenei; pl. orășene (\$ co i v) orășeancă s. f., g.-d. art. orășencei; pl. orășence orășel s. n., pl. orășele orășenesc adj. m., f. orășenească; pl. m. și f. orășenești orășenește adv. orășenie (rar) s. f., art. orășenia, g.-d. art. orășeniei; pl. A CARRY STATE OF STATE orășen<u>i</u>i, art. orășen<u>i</u>ile orășen<u>i</u>me s. f., g.-d. art. orășen<u>i</u>mii Markating industrial orășenism s. n., pl. orășenisme orășeniza (a ~) vb., ind. prez. 3 orășenizează orătanie (-ni-e) s. f., art. orătania (-ni-a), g.-d. art. orătaniei; pl. orătănii, art. orătăniile (-ni-i-) orândar (înv., reg.) s. m., pl. orândari Jan 121169211180 orândaș (reg.) s. m., pl. orândași orândă¹ (soartă, datină) (pop.) s. f., g.-d. art. orândei; pl. orândă² (han, arendă) (înv., reg.) s. f., g.-d. art. orânzii; orândui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. orânduiesc, imperf. 3 sg. orânduia; conj. prez. 3 să orânduiască orânduială s. f., g.-d. art. orânduielii; pl. orânduieli orânduire s. f., g.-d. art. orânduirii; pl. orânduiri *orânduitoare (înv.) (-du-i-) s. f., g.-d. art. orânduitoarei; pl. orânduitoare 1800C !orânduitor (înv.) (-du-i-) s. m., pl. orânduitori !orb adj. m., s. m., pl. orbi; adj. f., s. f. oarba, pl. oarbe orbalt1 (plantă) s. m., pl. orbalți 13511 orhalt2 (arizinal) (înv. nop.) s. n., pl. orbalturi

```
orbălți (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. orbălțesc,
                                                                    orcicar s. n., pl. orcicare
  imperf. 3 sg. orbălțea; conj. prez. 3 să orbălțească
                                                                    ordalie (livr.) s. f., art. ordalia, g.-d. art. ordaliei; pl. ordalii,
orbălțitură (reg.) s. f., g.-d. art. orbălțiturii; pl. orbălțituri
                                                                      art. ordaliile
                                                                                          remaining days of the property feet
orbeală (reg.) s. f., g.-d. art. orbelii; pl. orbeli
                                                                    ordeolum s. n.
orbeca (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 3 orbecă
                                                                    !ordie (-di-e)/ordie (înv.) s. f., art. ordia (-di-a)/ordia, g.-d.
orbecare (înv.) s. f., g.-d. art. orbecării; pl. orbecări
                                                                      art. ordiei/ordiei; pl. ordii/ordii, art. ordiile (-di-i-)/ordiile
                                                                    ordin s. n., pl. ordine
!orbecăi (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. orbecăie/orbecăieste,
  imperf. 3 sg. orbecăia; conj. prez. 3 să orbecăie/să orbecăiască
                                                                    !ordinal (numeral ~) adj. m.; pl. f. ordinale
orbecăire s. f., g.-d. art. orbecăirii; pl. orbecăiri
                                                                    ordinar (obișnuit, fără valoare, vulgar) adj. m., pl.
                                                                       ordinari; f. ordinară, pl. ordinare
orbesc (rar) adj. m., f. orbească; pl. m. și f. orbesti
                                                                    ordinariat (-ri-at) (înv.) s. n., pl. ordinariate
orbește adv.
                                                                    ordinator s. n., pl. ordinatoare
orbete (animal) s. m., pl. orbeti
orbet adj. m., s. m., pl. orbet; adj. f., s. f. orbeată, pl. orbete
                                                                    ordine s. f., g.-d. art. ordinii; pl. ordini
orbi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. orbesc, imperf. 3 sg.
                                                                    ordona1 (a ~) (a porunci) vb., ind. prez. 3 ordonă
  orbea; conj. prez. 3 să orbească
                                                                    ordona<sup>2</sup> (a ~) (a aseza în ordine) vb., ind. prez. 3
orbicular adj. m., pl. orbiculari; f. orbiculară, pl. orbiculare
                                                                       ordonează
orbie (pop.) s. f., art. orbia, g.-d. orbii, art. orbiei
                                                                    ordonanța (a ~) vb., ind. prez. 3 ordonanțează
orbilă s. m., g.-d. lui orbilă
                                                                    ordonanțare s. f., g.-d. art. ordonanțării; pl. ordonanțări
orbilian<u>i</u>sm (-li-a-) s. n.
                                                                    ordonanță s. f., g.-d. art. ordonanței; pl. ordonanțe
orbire s. f., g.-d. art. orbirii
                                                                    ordonare s. f., g.-d. art. ordonarii; pl. ordonari
orbis (pop.) adv.
                                                                    ordonată (mat.) s. f., g.-d. art. ordonatei; pl. ordonate
orbital (referitor la orbita cerească) adj. m., pl. orbitali; f.
                                                                    ordonatoare s. f., g.-d. art. ordonatoarei; pl. ordonatoare
  orbitală, pl. orbitale
                                                                    ordonator s. m., pl. ordonatori
orbitar (referitor la orbita oculară) adj. m., pl. orbitari; f.
                                                                    ordovician1 (-ci-an) adj. m., pl. ordovicieni (-ci-eni); f.
  orbitară, pl. orbitare
                                              Subject to adjust
                                                                       ordoviciană, pl. ordoviciene
orbită s. f., g.-d. art. orbitei; pl. orbite
                                                                    ordovician2 (-ci-an) s. n.
orbitolină s. f., g.-d. art. orbitolinei; pl. orbitoline
                                                                    ordură (livr.) s. f., g.-d. art. ordurii; pl. orduri
orbitor adj. m., pl. orbitori; f. sg. și pl. orbitoare
                                                                    ordurier (livr.) (-ri-er) adj. m., pl. ordurieri; f. ordurieră,
*orbul găinilor/găinii (boală) (pop.) s. n.
                                                                       pl. orduriere
orc (rar) s. m.
                                                                    oreadă (-re-a-) s. f., g.-d. art. oreadei; pl. oreade
orcan (ciclon) s. n., pl. orcane
                                                                    oreav (reg.) s. n., pl. oreave
orceag (reg.) s. n., pl. orceaguri
                                                                    oreion s. n., (cazuri) pl. oreioane
orchestra (a ~) vb., ind. prez. 3 orchestrează
                                                                    orelist adj. m., s. m., pl. orelisti; adj. f., s. f. orelistă, pl.
orchestral adj. m., pl. orchestrali; f. orchestrală, pl.
   orchestrale
                                                                    oreșniță s. f., g.-d. art. oreșniței; pl. oreșnițe
orchestrant (înv.) s. m., pl. orchestranți
                                                                    oreximanie s. f., art. oreximania, g.-d. oreximanii, art.
orchestrantă (înv.) s. f., g.-d. art. orchestrantei; pl.
                                                                       oreximaniei
                                                                                                                with the
   orchestrante
                                                                    orez1 (plantă) s. m.
orchestrare s. f., g.-d. art. orchestrării; pl. orchestrări
                                                                    orez² (aliment) s. n., (sorturi) pl. orezuri
orchestrator s. m., pl. orchestratori
                                                                    orezar (rar) s. m., pl. orezari
orchestrație (-ți-e) s. f., art. orchestrația (-ți-a), g.-d.
                                                                    orezărie s. f., art. orezăria, g.-d. art. orezăriei; pl. orezării,
   orchestrației; pl. orchestrații, art. orchestrațiile (-ți-i-)
                                                                       art. orezăriile
orchestră s. f., g.-d. art. orchestrei; pl. orchestre
                                                                    !orfan adj. m., s. m., pl. orfani; adj. f., s. f. orfana, pl. orfane
orchestrină (rar) s. f., g.-d. art. orchestrinei; pl. orchestrine
                                                                    orfanotrofie (înv.) (-no-tro-) s. f., art. orfanotrofia, g.-d.
 orchestrino s. n.
                                                                       art. orfanotrofiei; pl. orfanotrofii, art. orfanotrofiile
orchestrion (-tri-on) s. n., pl. orchestrioane
                                                                    orfelin (înv.) adj. m., s. m., pl. orfelini; adj. f., s. f. orfelină,
orchestrionet (-tri-o-) s. n., pl. orchestionete
                                                                       pl. orfel<u>i</u>ne
 orcic s. n., pl. orcicuri
                                                                     orfelinat s. n., pl. orfelinate
                                                                                                          电弧电路线 经证金
```

557 orfevrărie (-fe-vră-) s. f., art. orfevrăria, g.-d. art. orfevrăriei; pl. orfevrării, art. orfevrăriile lorfevrier (-fe-vri-er) adj. m., s. m., pl. orfevrieri; adj. f. orfevrieră, pl. orfevriere orfic adi. m., pl. orfici; f. orfică, pl. orfice orfism s. n. organ s. n., pl. organe lorgandi s. n., art. organdiul; (sorturi) pl. organdiuri organic adj. m., pl. organici; f. organică, pl. organice organicism s. n. organicist adj. m., s. m., pl. organicisti; adj. f., s. f. organicistă, pl. organiciste organicitate s. f., g.-d. art. organicității organigramă (-ni-gra-) s. f., g.-d. art. organigramei; pl. organigr<u>a</u>me organino s. n. 300 300 300 organism s. n., pl. organisme organist s. m., pl. organisti organistă s. f., g.-d. art. organistei; pl. organiste organit s. n., pl. organite

organiz<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 organiz<u>ează</u>
organiz<u>ar</u>e s. f., g.-d. art. organiz<u>ă</u>rii; pl. organiz<u>ă</u>ri
organizat<u>o</u>r adj. m., s. m., pl. organizat<u>o</u>ri; adj. f., s. f. sg.
și pl. organizato<u>a</u>re

organizatoric adj. m., pl. organizatorici; f. organizatorică, pl. organizatorice

organizație (-ți-e) s. f., art. organizația (-ți-a), g.-d. art. organizației; pl. organizații, art. organizațiile (-ți-i-)

organogen adj. m., pl. organogeni; f. organogenă, pl. organogene

organogen<u>e</u>ză s. f., g.-d. art. *organogen<u>e</u>zei*

organografic (rar) (-no-gra-) adj. m., pl. organografici; f. organografică, pl. organografice

organografie (-no-gra-) s. f., art. organografia, g.-d. organografii, art. organografiei

organoleptic adj. m., pl. organoleptici; f. organoleptică, pl. organoleptice

organol<u>i</u>t s. n., pl. organol<u>i</u>te

organon (livr.) s. n.

organopat<u>ie</u> s. f., art. organopat<u>i</u>a, g.-d. organopat<u>i</u>i, art. organopat<u>i</u>ei

organosol s. m., pl. organosoli

organoterap<u>i</u>e s. f., art. organoterap<u>i</u>a, g.-d. art. organoterap<u>i</u>ei; pl. organoterap<u>i</u>i, art. organoterap<u>i</u>ile

organotrop (-no-trop) adj. m., pl. organotropi; f. organotropă, pl. organotrope

organum s. n.

organz<u>i</u>n s. n., pl. organz<u>i</u>ne lorgasm s. n., pl. orgasme orgă s. f., g.-d. art. orgii; pl. orgi !orgelet s. n., pl. orgelete

orgiac (-gi-ac) adj. m., pl. orgiaci; f. orgiacă, pl. orgiace orgiastic (-gi-as-) adj. m., pl. orgiastici; f. orgiastică, pl.

orgie s. f., art. orgia, g.-d. art. orgiei; pl. orgii, art. orgiile orgolios (-li-os) adj. m., pl. orgoliosi; f. orgolioasă, pl. orgolioase

orgoliu [liu pron. liu] s. n., art. orgoliul; pl. orgolii, art.
orgoliile (-li-i-)

orhidee s. f., art. orhideea, g.-d. art. orhideei; pl. orhidee orhiotomie (-lii-o-) s. f., art. orhiotomia, g.-d. orhiotomii, art. orhiotomiei

orhită s. f., g.-d. art. orhitei; pl. orhite orhitic adj. m., pl. orhitici; f. orhitică, pl. orhitice ori¹ (sau) conjcț.

ori² (oare) (înv., pop.) adv.

or<u>i</u>bil adj. m., pl. *or<u>i</u>bili;* f. *or<u>i</u>bilă,* pl. *or<u>i</u>bile*

oricare¹ (ori-) adj. pr. m. și f., g.-d. m. oricărui, f. oricărei; pl. m. și f. oricare, g.-d. oricăror

oricare² (ori-) pr. m. și f., g.-d. m. oricăruia, f. oricăreia; pl. m. și f. oricare, g.-d. oricărora

*ori care conjct. + pr. (care poate ~ vrea)
oricând (ori-) adv.

*ori când conjcţ. + adv. (când poate ~ vrea)

oricât¹ (ori-) adj. pr. m., f. oricâtă; pl. m. oricâți, f. oricâte,
g.-d. m. și f. oricâtor

*oric<u>â</u>t² (ori-) adv.

*ori cât conjcţ. + adv. (cât poate ~ vrea)

!oricâți (ori-) pr. m. pl., f. oricâte, g.-d. m. și f. oricâtora

*ori câți conjcț. + pr. (câți pot ~ vor)

orice (ori-) adj. pr. invar., pr. invar.

*ori ce conjct. + pr. (ce poate ~ vrea)
oricine (ori-) pr., g.-d. oric<u>u</u>i

*ori cine conjct. + pr. (cine poate ~ vrea) oricum (ori-) adv.

*ori cum conjcţ. + adv. (cum poate ~ vrea)

ori de câte ori loc. adv. orie (-ri-e) s. f., art. oria (-ri-a), g.-d. art. oriei; pl. orii, art. oriile (-ri-i-)

orient (punct cardinal) (rar) (-ri-ent) s. n.

*Orient (zonă geografică) (-ri-ent) s. propriu n.

orienta (a ~) (-ri-en-) vb., ind. prez. 3 orientează

orientabil (-ri-en-) adj. m., pl. orientabili; f. orientabilă, pl. orientabile

oriental (-ri-en-) adj. m., s. m., pl. orientali; adj. f., s. f. orientalia, pl. orientale

orizont s. n., pl. orizonturi

```
orientalist (-ri-en-) s. m., pl. orientalisti
                                                                    orizontal adj. m., pl. orizontali; f. orizontală, pl. orizontale
orientalistă (-ri-en-) s. f., g.-d. art. orientalistei; pl.
                                                                    orizontalitate s. f., g.-d. art. orizontalității
  oriental<u>i</u>ste
                                                                    orizontaliza (a ~) vb., ind. prez. 3 orizontalizează
orientalistică (-ri-en-) s. f., g.-d. art. orientalisticii
                                                                    orizontalizare s. f., g.-d. art. orizontalizării; pl.
orientare (-ri-en-) s. f., g.-d. art. orientării; pl. orientări
                                                                      orizontalizări
orientativ (-ri-en-) adj. m., pl. orientativi; f. orientativă,
                                                                    orjad (înv.) s. n.
                                                                    *ORL/O.R.L. [cit. orele] s. n.
orientator (rar) (-ri-en-) adj. m., pl. orientatori; f. sg. și pl.
                                                                    orliste (reg.) s. f., g.-d. orlistii; pl. orlisti
  orientato<u>a</u>re
                                                                    orlon s. n.
orientație (înv.) (-ri-en-, -ți-e) s. f., art. orientația (-ți-a),
                                                                    orna (a ~) vb., ind. prez. 3 ornează
  g.-d. art. orientației; pl. orientații, art. orientațiile (-ți-i-)
                                                                    ornament s. n., pl. ornamente
*Orientul Apropiat (-ri-en-, A-pro-pi-at) s. propriu n.
                                                                    ornamenta (a ~) vb., ind. prez. 3 ornamentează
*Orientul Mijlociu (-ri-en-) s. propriu n.
                                                                    ornamental adj. m., pl. ornamentali; f. ornamentală, pl.
orier (rar) (-ri-er) s. m., pl. orieri
                                                                       ornamentale
orificiu [ciu pron. ciu] s. n., art. orificiul; pl. orificii, art.
                                                                    ornamentare s. f., g.-d. art. ornamentării; pl. ornamentări
  orif<u>i</u>ciile (-ci-i-)
                                                                    ornamentație (-ți-e) s. f., art. ornamentația (-ți-a), g.-d.
original<sup>1</sup> (inedit) adj. m., pl. originali; f. originală, pl.
                                                                       art. ornamentației; pl. ornamentații, art. ornamentațiile
  origin<u>a</u>le
                                                                      (-ţi-i-)
original2 s. n., pl. originale
                                                                    ornamentică s. f., g.-d. art. ornamenticii
originalitate s. f., g.-d. art. originalității; (ciudățenii) pl.
                                                                    ornant (livr.) adj. m., pl. ornanți; f. ornantă, pl. ornante
  originalit<u>ă</u>ți
                                                                    ornare s. f., g.-d. art. ornarii
originar (initial, de loc din ...) adj. m., pl. originari; f.
                                                                    !ornat (înv.) s. n., (odăjdii) pl. ornate
  originară, pl. originare
                                                                    ornic (înv.) s. n., pl. ornice
                                                      STREET FOR
origine s. f., g.-d. art. originii; pl. origini
                                                                    ornicărie (înv.) s. f., art. ornicăria, g.-d. art. ornicăriei;
                                                     - 物情元
oriîncotro (ori-, -co-tro) adv.
                                                                       (ateliere, magazine) pl. ornicării, art. ornicăriile
                                                     Q1005 (80
*ori încotro conjeț. + adv. (du-te acolo ~ vrei)
                                                                    ornitofil adj. m., s. m., pl. ornitofili; adj. f., s. f. ornitofili,
Orion (constelație) (-ri-on) s. propriu n.
                                                                       pl. ornitof<u>i</u>le
oripila (a ~) (livr.) vb., ind. prez. 3 oripilează
                                                                    ornitolog s. m., pl. ornitologi
oripilant (livr.) adj. m., pl. oripilanți; f. oripilantă, pl.
                                                                    ornitologă (rar) s. f., g.-d. art. ornitologei; pl. ornitologe
  oripilante
                                                                    ornitologic adj. m., pl. ornitologici; f. ornitologică, pl.
oripilare (livr.) s. f., g.-d. art. oripilării
                                                                      ornitologice
oripilație (-ți-e) s. f., art. oripilația (-ți-a), g.-d. oripilații,
                                                                    ornitologie s. f., art. ornitologia, g.-d. ornitologii, art.
  art. oripilației
                                                                       ornitolog<u>i</u>ei
orișicare1 (pop.) (ori-) adj. pr. m. și f., g.-d. m. orișicărui,
                                                                    ornitologist (înv.) s. m., pl. ornitologisti
  f. orișicărei; pl. m. și f. orișicare, g.-d. orișicăror
                                                                    ornitologistă (înv.) s. f., g.-d. art. ornitologistei; pl.
orișicare2 (pop.) (ori-) pr. m. și f., g.-d. m. orișicăruia, f.
                                                                       ornitolog<u>i</u>ste
  orișicăreia; pl. m. și f. orișicare, g.-d. orișicărora
                                                                    ornitomanție s. f., art. ornitomanția, g.-d. ornitomanții,
orișicând (pop.) (ori-) adv.
                                                                       art. ornitomanț<u>i</u>ei
orișicât1 (pop.) (ori-) adj. pr. m., f. orișicâtă; pl. m.
                                                                    !ornitopter (-top-ter/-to-pter) s. n., pl. ornitoptere
  orișicâți, f. orișicâte, g.-d. m. și f. orișicâtor
                                                                    ornitorinc s. m, pl. ornitorinci
*orișicât2 (pop.) (ori-) adv.
                                                                    ornitoză s. f., g.-d. art. ornitozei; pl. ornitoze
!orișicâți (pop.) (ori-) pr. m. pl., f. orișicâte, g.-d. m. și f.
                                                                     oroare s. f., g.-d. art. ororii; (fapte, obiecte) pl. orori
  orișicâtora .
                                                                    orogen s. n., pl. orogene
                                                     St their
orișice (pop.) (ori-) adj. pr. invar., pr. invar.
                                                                    orogenetic adj. m., pl. orogenetici; f. orogenetică, pl.
                                                     a) 61 36
orișicine (pop.) (ori-) pr., g.-d. orișicui
                                                                       orogenetice
                                                   a Helateor
orișicum (pop.) (ori-) adv.
                                                                     orogeneză s. f., g.-d. art. orogenezei; pl. orogeneze
orișiunde (pop.) (ori-) adv.
                                                                     orogenic adj. m., pl. orogenici; f. orogenică, pl. orogenice
oriunde (ori-) adv.
                                                                     orogenie s. f., art. orogenia, g.-d. orogenii, art. orogeniei
```

orograf (-ro-graf) s. m., pl. orografi

```
orografă (-ro-gra-) s. f., g.-d. art. orografei; pl. orografe
 orografic (-ro-gra-) adj. m., pl. orografici; f. orografică, pl.
  orogr<u>a</u>fice
 orografie (-ro-gra-) s. f., art. orografia, g.-d. orografii, art.
  orograf<u>i</u>ei
 orohidrografic (rar) (-hi-dro-gra-) adj. m., pl.
  orohidrografici; f. orohidrografică, pl. orohidrografice
 orologerie (înv.) s. f., art. orologeria, g.-d. art. orologeriei;
  (ateliere, magazine) pl. orologerii, art. orologeriile
 orologier (înv.) (-gi-er) s. m., pl. orologieri
 orologiu [giu pron. giu] s. n., art. orologiul; pl. orologii,
  art. orologiile (-gi-i-)
 !oronim (o-ro-/or-o-) s. n., pl. oronime
 *oronimic1 (o-ro-/or-o-) adj. m., pl. oronimici; f.
  oronimică, pl. oronimice
 !oronimic2 (o-ro-/or-o-) s. n., pl. oronimice
 !oronimie (o-ro-/or-o-) s. f., art. oronimia, g.-d. oronimii,
oropsi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. oropsesc, imperf.
  3 sg. oropsea; conj. prez. 3 să oropsească
orotip s. n., pl. orotipuri
orpiment s. n.
orsovean adj. m., s. m., pl. orsoveni; adj. f. orsoveană, pl.
  orșovene
orșoveancă s. f., g.-d. art. orșovencei; pl. orșovence
                                                Land to this pro-
ort<sup>1</sup> (monedă) (înv., pop.) s. m., pl. orți
ort2 (abataj) (reg.) s. n., pl. orturi
orta (înv.) s. f., art. ortaua, g.-d. art. ortalei; pl. ortale, art.
  ort<u>a</u>lele
                       المعطف والمؤدون وطأل عددان المداح الدالم
ortac s. m., pl. ortaci
lortăci (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se ortăcește,
  imperf. 3 sg. se ortăcea; conj. prez. 3 să se ortăcească
ortăcie (reg.) s. f., art. ortăcia, g.-d. art. ortăciei; pl. ortăcii,
  art. ortăciile
                                            artification follow
!ortic (triunglii ~) adj. m.; pl. f. ortice
orticon s. n., pl. orticonne
!orticonoscop (-nos-cop/-no-scop) s. n., pl. orticonoscoape
ortocentric adj. m., pl. ortocentrici; f. ortocentrică, pl.
 ortocentrice
ortocentru s. n., pl. ortocentre
                                    जन्मकु भाषा) जन्मी का व
ortoceras s. m., pl. ortocerași
                                                 1-1500 F
ortoclaz (-to-claz) s. n.
ortocromatic (-to-cro-) adj. m., pl. ortocromatici; f.
 ortocromatică, pl. ortocromatice
ortodiagonal (-di-a-) adj. m., pl. ortodiagonali; f.
 ortodiagonală, pl. ortodiagonale
ortodiagrafie (-di-a-gra-) s. f., art. ortodiagrafia, g.-d. art.
 ortodiagrafiei; pl. ortodiagrafii, art. ortodiagrafiile
```

ortodiagramă (-di-a-gra-) s. f., g.-d. art. ortodiagramei; pl.

ortodiagrame agained by throughout the throat of a largement

```
!ortodiascopie (-di-as-co-/-a-sco-) s. f., art. ortodiascopia,
  g.-d. ortodiascopii, art. ortodiascopiei
!ortodonție (or-to-/ort-o-) s. f., art. ortodonția, g.-d.
  ortodontii, art. ortodontiei
!ortodox adj. m., s. m., pl. ortodocși; adj. f., s. f. ortodoxă,
  pl. ortodoxe
ortodoxie s. f., art. ortodoxia, g.-d. ortodoxii, art. ortodoxiei
ortodoxism s. n.
ortodromă (-to-dro-) s. f., g.-d. art. ortodromei; pl.
  ortodrome
ortoedric (-e-dric) adj. m., pl. ortoedrici; f. ortoedrică, pl.
  orto<u>e</u>drice
ortoepic adj. m., pl. ortoepici; f. ortoepică, pl. ortoepice
ortoepie s. f., art. ortoepia, g.-d. ortoepii, art. ortoepiei
ortofonic adj. m., pl. ortofonici; f. ortofonică, pl. ortofonice
ortofonie s. f., art. ortofonia, g.-d. ortofonii, art. ortofoniei
ortofosforic adj. m.
ortogeneză s. f., g.-d. art. ortogenezei
                                         en – (kob/lan di
ortogonal adj. m., pl. ortogonali; f. ortogonală, pl.
  ortogonale
ortogonalitate s. f., g.-d. art. ortogonalității
ortografia (a ~) (-o-gra-fi-a) vb., ind. prez. 3 ortografiază,
  1 pl. ortografiem (-fi-em); conj. prez. 3 să ortografieze;
  ger. ortografiind (-fi-ind)
ortografic (-o-gra-) adj. m., pl. ortografici; f. ortografică,
  pl. ortografice
ortografie (-o-gra-) s. f., art. ortografia, g.-d. art.
  ortografiei; pl. ortografii, art. ortografiile
ortografiere (-o-gra-fi-e-) s. f., g.-d. art. ortografierii; pl.
  ortografieri
ortogramă (-o-gra-) s. f., g.-d. art. ortogramei; pl.
  ortogr<u>a</u>me
                                    en die eigneen
ortohidrogen (-hi-dro-) s. n.
ortolan s. m., pl. ortolani
ortoman (pop.) adj. m., pl. ortomani; f. ortomană, pl.
  ortomane
ortomănesc (pop.) adj. m., f. ortomănească; pl. m. și f.
  ortomăn<u>eș</u>ti
ortomănește (pop.) adv.
ortomănos (pop.) adj. m., pl. ortomănosi; f. ortomănoasă,
  pl. ortomănoase
ortopancromatic adj. m., pl. ortopancromatici; f.
  ortopancromatică, pl. ortopancromatice
ortoped s. m., pl. ortopezi
ortopedă (rar) s. f., g.-d. art. ortopedei; pl. ortopede
ortopedic adj. m., pl. ortopedici; f. ortopedică, pl. ortopedice
```

ortopedie s. f., art. ortopedia, g.-d. ortopedii, art. ortopediei

ortopedistă (înv.) s. f., g.-d. art. ortopedistei; pl.

to by positivings of the

ortoped<u>i</u>st (înv.) s. m., pl. ortoped<u>i</u>ști

ortopediste

```
ortopol s. m., pl. ortopoli
!ortopter (-top-ter/-to-pter) s. n., pl. ortoptere
*ortoptic (or-top-/ort-op-) adj. m., pl. ortoptici; f. ortoptică,
  pl. ortoptice
*ortoptică (or-top-/ort-op-) s. f., g.-d. art. ortopticii
!ortoscopic (-tos-co-/-to-sco-) adj. m., pl. ortoscopici; f.
  ortoscopică, pl. ortoscopice
!ortoscopie (-tos-co-/-to-sco-) s. f., art. ortoscopia, g.-d.
  ortoscopii, art. ortoscopiei
*ortostatic (-tos-ta-/-to-sta-) adj. m., pl. ortostatici; f.
  ortostatică, pl. ortostatice
ortotest s. n., pl. ortoteste
ortotomus s. n., pl. ortotomusuri
ortotropic (-to-tro-) adj. m., pl. ortotropici; f. ortotropică,
  pl. ortotropice
ortoză s. f., g.-d. art. ortozei; pl. ortoze
orz1 (plantă) s. m.
orz2 (bob/lan de orz) s. n., (sorturi) pl. orzuri, (lanuri)
orzar¹ (persoană) (înv.) s. m., pl. orzari
orzar² (hambar) (rar) s. n., pl. orzare
orzărie (rar) s. f., art. orzăria, g.-d. art. orzăriei; pl. orzării,
  art. orzăriile
orzișor (pop.) s. n.
orzoaică s. f., g.-d. art. orzoaicei
orzoaică-de-baltă
                         (plantă)
                                                            art.
  orzogicei-de-baltă
orzoaie (reg.) s. f., art. orzoaia, g.-d. art. orzoaiei
orzulet (rar) s. n.
os s. n., pl. o<u>a</u>se
!osana/osana interj.
osanale s. f. pl., art. osanalele
osatură s. f., g.-d. art. osaturii; pl. osaturi
osărie (rar) s. f., art. osăria, g.-d. osării, art. osăriei
osândă (pop.) s. f., g.-d. art. osândei; pl. osânde
osândi (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. osândesc,
   imperf. 3 sg. osândea; conj. prez. 3 să osândească
osândire (pop.) s. f., g.-d. art. osândirii; pl. osândiri
 osânditor (pop.) adj. m., pl. osânditori; f. sg. și pl.
   osânditoare
 osânză (pop.) s. f., g.-d. art. osânzei; pl. osânze
 osârdie (înv.) (-di-e) s. f., art. osârdia (-di-a), g.-d. osârdii,
   art. os<u>â</u>rdiei
 osârdnic (înv.) (-sârd-nic) adj. m., pl. osârdnici; f.
   os<u>â</u>rdnică, pl. os<u>â</u>rdnice
```

losârdui (a se ~) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se

osârduitor (înv.) (-du-i-) adj. m., pl. osârduitori; f. sg. și

osârduiască

pl. osârduitoare

osârduiește, imperf. 3 sg. se osârduia; conj. prez. 3 să se

```
osc adj. m., s. m., pl. osci; adj. f., s. f. osca, pl. osce
oscă (limbă) s. f., g.-d. art. oscei
oscila (a ~) vb., ind. prez. 3 oscilează
oscilant adj. m., pl. oscilanți; f. oscilantă, pl. oscilante
oscilare s. f., g.-d. art. oscilării; pl. oscilări
oscilator s. n., pl. oscilatogre
oscilatoriu [riu pron. riu] adj. m., f. oscilatorie (-ri-e); pl.
  m. și f. oscilatorii
oscilație (-ți-e) s. f., art. oscilația (-ți-a), g.-d. art. oscilației;
  pl. oscilații, art. oscilațiile (-ți-i-)
oscilă s. f., g.-d. art. oscilei; pl. oscile
oscilograf (-lo-graf) s. n., pl. oscilografe
*oscilografie (-lo-gra-) s. f., art. oscilografia, g.-d. art.
  oscilografiei; pl. oscilografii, art. oscilografiile
oscilogramă (-lo-gra-) s. f., g.-d. art. oscilogramei; pl.
  oscilogr<u>a</u>me
*oscilometrie (-me-tri-) s. f., art. oscilometria, g.-d. art.
  oscilometriei; pl. oscilometrii, art. oscilometriile
oscilometru (-me-tru) s. n., art. oscilometrul; pl.
  oscilometre
!osciloscop (-los-cop/-lo-scop) s. n., pl. osciloscoape
oscior s. n., pl. oscioare
osebį (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. osebęsc,
  imperf. 3 sg. osebea; conj. prez. 3 să osebească
osebire (înv., pop.) s. f., g.-d. art. osebirii; pl. osebiri
oseină s. f., g.-d. art. oseinei
osem<u>i</u>nte s. n. pl.
osianic (-si-a-) adj. m., pl. osianici; f. osianică, pl. osianice
osie (-si-e) s. f., art. osia (-si-a), g.-d. art. osiei; pl. osii, art.
   osiile (-si-i-)
!osifica (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se osifică
 osificare s. f., g.-d. art. osificării; pl. osificări
osificatie (-ti-e) s. f., art. osificatia (-ti-a), g.-d. art.
   osificației; pl. osificații, art. osificațiile (-ți-i-)
 osișor (rar) s. n., pl. osișoare
 osman (înv.) adj. m., s. m., pl. osmani; adj. f., s. f. osmană,
   pl. osmane
 osmanlau/osmanliu (înv.) adj. m., s. m., f.
   osmanl<u>a</u>ie/osmanl<u>i</u>e; pl. m. și f. osmanl<u>a</u>i/osmanl<u>i</u>i
 !osmiridiu [diu pron. dĭu] (os-mi-/osm-i-) s. n., art.
   osmiridiul
 osmiu [miu pron. miu] s. n., art. osmiul; simb. Os
 osmologie s. f., art. osmologia, g.-d. osmologii, art.
   osmologiei
 osmometru (-me-tru) s. n., art. osmometrul; pl. osmometre
 osmoreglare (-re-gla-) s. f., g.-d. art. osmoreglării; pl.
   osmoregl<u>ă</u>ri
 osmotic adj. m., pl. osmotici; f. osmotică, pl. osmotice
 osmoză s. f., g.-d. art. osmozei; pl. osmoze
```

ostens<u>i</u>bile

```
osos adj. m., pl. ososi; f. osoasă, pl. osoase
 ospăta (a ~) vb., ind. prez. 3 ospătează
 ospătar s. m., pl. ospătari
 ospătare s. f., g.-d. art. ospătării; pl. ospătări
 ospătarnic (reg.) adj. m., pl. ospătarnici; f. ospătarnică, pl.
  ospăt<u>a</u>rnice
 ospătat (rar) s. n.
 ospătărie (înv., pop.) s. f., art. ospătăria, g.-d. art.
  ospătăriei; pl. ospătării, art. ospătăriile
 ospătăriță s. f., g.-d. art. ospătăriței; pl. ospătărițe
ospătătoare (înv.) s. f., g.-d. art. ospătătoarei; pl.
  ospătăto<u>a</u>re
                                           2 Jan - (250 July 13 )
ospătător (înv.) s. m., pl. ospătători
 ospătos (înv.) adj. m., pl. ospătoși; f. ospătoasă, pl.
  ospăto<u>a</u>se
ospăt s. n., pl. ospete
ospecior (pop.) s. m., pl. ospeciori
ospetie (pop.) s. f., art. ospetia, g.-d. art. ospetiei; (ospete)
  pl. ospeții, art. ospețiile
ospețime (pop.) s. f., g.-d. art. ospețimii
ospiciu [ciu pron. ciu] s. n., art. ospiciul; pl. ospicii, art.
  ospiciile (-ci-i-)
ospitalier (-li-er) adj. m., pl. ospitalieri; f. ospitalieră, pl.
 ospitali<u>e</u>re
ospitalitate s. f., g.-d. art. ospitalității
osram s. n.
ost (înv.) s. n., pl. osturi
ostaș s. m., pl. ostași
ostatic s. m., pl. ostatici
*ostatică s. f., g.-d. art. ostaticei; pl. ostatice
ostășesc adj. m., f. ostășească; pl. m. și f. ostășești
ostășește adv.
ostăși (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. ostășesc,
 imperf. 3 sg. ostășea; conj. prez. 3 să ostășească
ostășie (înv.) s. f., art. ostășia, g.-d. ostășii, art. ostășiei
ostășime s. f., g.-d. art. ostășimii
ostealgie (-te-al-) s. f., art. ostealgia, g.-d. art. ostealgiei;
 pl. ostealgii, art. ostealgiile
osteită s. f., g.-d. art. osteitei; pl. osteite
osteneală s. f., g.-d. art. ostenelii; pl. osteneli
osteni (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
 ostenesc, imperf. 3 sg. ostenea; conj. prez. 3 să ostenească
ostenicios (înv., pop.) (-cios) adj. m., pl. osteniciosi; f.
 ostenicioasă, pl. ostenicioase
ostenitor (înv., pop.) adj. m., pl. ostenitori; f. sg. și pl.
 ostenito<u>a</u>re
ostensibil adj. m., pl. ostensibili; f. ostensibilă, pl.
```

```
ostentativ adj. m., pl. ostentativi; f. ostentativă, pl.
  ostentat<u>i</u>ve
ostentatoriu (rar) [riu pron. riu] adj. m., f. ostentatorie
  (-ri-e); pl. m. și f. ostentatorii
ostentație (-ti-e) s. f., art. ostentația (-ti-a), g.-d. art.
  ostentației; pl. ostentații, art. ostentațiile (-ți-i-)
osteoartrită (-te-o-) s. f., g.-d. art. osteoartritei
osteoblast (-te-o-blast) s. n., pl. osteoblaste
osteocit (-te-o-) s. n., pl. osteocite
osteoclazie (-te-o-cla-) s. f., art. osteoclazia, g.-d.
  osteoclazii, art. osteoclaziei
osteofibroză (-te-o-fi-bro-) s. f., g.-d. art. osteofibrozei; pl.
  osteofibr<u>o</u>ze
osteofit (-te-o-) s. n., pl. osteofite
osteofon (-te-o-) s. n., pl. osteofoane
osteogen (-te-o-) adj. m., pl. osteogeni; f. osteogenă, pl.
  osteog<u>e</u>ne
osteogeneză (-te-o-) s. f., g.-d. art. osteogenezei
osteolit (-te-o-) s. m., pl. osteoliti
osteolog (-te-o-) s. m., pl. osteologi
osteologă (rar) (-te-o-) s. f., g.-d. art. osteologei; pl.
  osteol<u>o</u>ge
osteologic (-te-o-) adj. m., pl. osteologici; f. osteologică, pl.
  osteologice
osteologie (-te-o-) s. f., art. osteologia, g.-d. osteologii, art.
  osteologiei
osteom (-te-om) s. n., pl. osteoame
osteomalacie (-te-o-) s. f., art. osteomalacia, g.-d.
  osteomalacii, art. osteomalaciei
osteomielită (-te-o-mi-e-) s. f., g.-d. art. osteomielitei; pl.
  osteomielite
osteonecroză (-te-o-ne-cro-) s. f., g.-d. art. osteonecrozei;
   pl. osteonecroze
osteopatie (-te-o-) s. f., art. osteopatia, g.-d. art.
  osteopatiei; pl. osteopatii, art. osteopatiile
osteoplastie (-te-o-plas-) s. f., art. osteoplastia, g.-d. art.
  osteoplastiei; pl. osteoplastii, art. osteoplastiile
osteoporoză (-te-o-) s. f., g.-d. art. osteoporozei; pl.
  osteopor<u>o</u>ze
osteosarcom (-te-o-) s. n., pl. osteosarcoame
osteosinteză (-te-o-) s. f., g.-d. art. osteosintezei; pl.
  osteosinteze
osteotomie (-te-o-) s. f., art. osteotomia, g.-d. art.
  osteotomiei; pl. osteotomii, art. osteotomiile
osteoză (-te-o-) s. f., g.-d. art. osteozei; pl. osteoze
ostic (înv.) adj. m., pl. ostici; f. ostică, pl. ostice
ostie (-ti-e) s. f., art. ostia (-ti-a), g.-d. art. ostiei; pl. ostii,
   art. ostiile (-ti-i-)
ostil adi. m., pl. ostili: f. ostilă, pl. ostile
```

```
ostilitate s. f., g.-d. art. ostilității; (operații militare) pl.
  ostilități
ostinato (it.) adv., s. n.
                                                    10.185115
ostiolă (-ti-o-) s. f., g.-d. art. ostiolei; pl. ostiole
ostoi (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. ostoigsc,
  imperf. 3 sg. ostoig; conj. prez. 3 să ostoigscă
ostoire (înv., pop.) s. f., g.-d. art. ostoirii; pl. ostoiri
ostracă (înv.) s. f., g.-d. art. ostracei; pl. ostrace
ostracee s. f., art. ostraceea, g.-d. art. ostraceei; pl. ostracee
ostracism s. n.
ostracită s. f., g.-d. art. ostracitei; pl. ostracite
ostraciza (a ~) vb., ind. prez. 3 ostracizează
ostracizare s. f., g.-d. art. ostracizării; pl. ostracizări
                                  ららはは、ましょう。から計算はgas
ostracod s. n., pl. ostracode
ostracoderm s. m., pl. ostracodermi
ostree s. f., art. ostreea, g.-d. art. ostreei; pl. ostree
ostreicultor (rar) (-tre-i-) s. m., pl. ostreicultori
!ostreicultură (-tre-i-) s. f., g.-d. art. ostreiculturii
ostret (pop.) s. n., pl. ostrete
ostrogot adj. m., s. m., pl. ostrogoti; adj. f., s. f. ostrogotă,
  pl. ostrogote
ostrogotic adj. m., s. m., pl. ostrogotici; f. ostrogotică, pl.
  ostrogotice
ostropel s. n., pl. ostropeluri
                                                    1,125
ostrov s. n., pl. ostroave
ostrovean adj. m., s. m., pl. ostroveni; adj. f., s. f.
  ostroveană, pl. ostrovene
!ostroveanca (dans, melodie) s. f. art., neart. ostroveancă,
  g.-d. art. ostrovencei
ostrovel (rar) s. n., pl. ostrovele
ostrovut (rar) s. n., pl. ostrovute
osuar (-su-ar) s. n., pl. osuare
!osul-iepurelui (plantă) s. m. art.
osut (rar) s. n., pl. osute
oșean (-șean) adj. m., s. m., pl. oșeni; adj. f. oșeană, pl.
oșeancă (-șean-) s. f., g.-d. art. oșencei; pl. oșence
oștean (înv., pop.) s. m., pl. oșteni
oștenesc (înv., pop.) adj. m., f. oștenească; pl. m. și f.
oști (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. oștesc,
  imperf. 3 sg. oștea; conj. prez. 3 să oștească
oștime (înv., pop.) s. f., g.-d. art. oștimii
oștire (înv., pop.) s. f., g.-d. art. oștirii; pl. oștiri
otac (reg.) s. n., pl. otace
                                 About the car dead confident
otaj (înv.) s. n., pl. otaje
!otalgie (o-tal-/ot-al-) s. f., art. otalgia, g.-d. otalgii, art.
  otal<u>gi</u>ei
```

otarie (-ri-e) s. f., art. otaria (-ri-a), g.-d. art. otariei; pl. otarii, art. otariile (-ri-i-) otavă s. f., g.-d. art. otavei otăvi (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 sg. otăveste, imperf. 3 sg. otăvea; conj. prez. 3 să otăvească otăvire (pop.) s. f., g.-d. art. otăvirii; pl. otăviri otânji (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. otânjesc, imperf. 3 sg. otânjea; conj. prez. 3 să otânjească otcup (înv.) s. n., pl. otcupuri otcupcic (înv.) s. m., pl. otcupcici otcupciu (înv.) s. m., art. otcupciul; pl. otcupcii, art. octupc<u>i</u>ii (ci-ii) otfel (reg.) s. m., pl. otfeli otic (pop.) s.n., pl. otice oticni (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. oticnesc, imperf. 3 sg. oticnea; conj. prez. 3 să oticnească otinc (reg.) s. n., pl. otincuri otită s. f., g.-d. art. otitei; pl. otite otnoșenie (înv.) (-ni-e) s. f., art. otnoșenia (-ni-a), g.-d. art. otnoșeniei; pl. otnoșenii, art. otnoșeniile (-ni-i-) otocist s. n., pl. otociste otol<u>i</u>t s. n., pl. otol<u>i</u>te otologie s. f., art. otologia, g.-d. otologii, art. otologiei otoman adj. m., s. m., pl. otomani; adj. f., s. f. otomană, pl. otomane *Otoman (Imperiul ~) s. propriu n. otomană (canapea) s. f., g.-d. art. otomanei; pl. otomane otoragie s. f., art. otoragia, g.-d. art. otoragiei; pl. otoragii, art. otoragiile otoree s. f., art. otoreea, g.-d. art. otoreei; pl. otoree otorinolaringolog s. m., pl. otorinolaringologi otorinolaringologă (rar) s. f., g.-d. art. otorinolaringologei; pl. otorinolaringologe otorinolaringologie s. f., art. otorinolaringologia, g.d. otorinolaringologii, art. otorinolaringologiei; abr. ORL [cit. orele] !otoscop (-tos-cop/-to-scop) s. n., pl. otoscoape !otoscopie (-tos-co-/-to-sco-) s. f., art. otoscopia, g.-d. art. otoscopiei; pl. otoscopii, art. otoscopiile otova adj. invar., adv. otpust (înv., pop.) s. n., pl. otpusturi !otravă (o-tra-) s. f., g.-d. art. otrăvii; (soiuri) pl. otrăvuri

!otrățel-de-apă (plantă) (o-tră-) s. m., pl. otrăței-de-apă,

otrățel (o-tră-) s. m., pl. otrăței, art. otrățeii

i;

L

t.

i

ă,

i-

C.

```
otrăvicios (rar) (o-tră-) adj. m., pl. otrăvicioși; f.
 otrăvicioasă, pl. otrăvicioase
otrăvire (o-tră-) s. f., g.-d. art. otrăvirii; pl. otrăviri
otrăvit (o-tră-) s. n.
otrăvitor (o-tră-) adj. m., pl. otrăvitori; f. sg. și pl.
 otrăvitoare
otreapă (pop.) (o-trea-) s. f., g.-d. art. otrepei; pl. otrepe
otrocol (reg.) (o-tro-) s. n., pl. otrocoale
otuzbir (înv.) s. n.
*otuzbirul (cu ~) loc. adv.
oțărâre (pop.) s. f., g.-d. art. oțărârii; pl. oțărâri
otăreală (pop.) s. f., g.-d. art. otărelii; pl. otăreli
oțărime (înv.) s. f., g.-d. art. oțărimii
                                                         1. States
!oţărî (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se oţărăște,
 imperf. 3 sg. se otăra, perf. s. 3 sg. se otărî, 3 pl. se
 oţărâră; conj. prez. 3 să se oţărască; ger. oţărându-se;
 part. otarât
otel (aliaj) s. n., (soiuri) pl. oteluri
oțelar s. m., pl. oțelari
oțelărie s. f., art. oțelăria, g.-d. art. oțelăriei; (uzine) pl.
 otelării, art. otelăriile
otel-balot s. n.
otel-beton s. n.
                                   eletalangua i el Ell.
o<u>te</u>le (înv.) s. n. pl.
oteli (a~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. otelesc, imperf. 3 sg.
 otelea; conj. prez. 3 să otelească
oțelire s. f., g.-d. art. oțelirii; pl. oțeliri
oteliu (rar) adj. m., f. otelie; pl. m. și f. otelii
otet s. n., (sorturi) pl. oteturi
oțetar<sup>1</sup> (arbore) s. m., pl. oțetari
oțetar2 (serviciu de masă pentru oțet și ulei) (rar) s. n.,
 pl. otetare
oțetărie (rar) s. f., art. oțetăria, g.-d. art. oțetăriei; pl.
 otetării, art. otetăriile
!oteti (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se oteteste, imperf.
 3 sg. se oțetea; conj. prez. 3 să se oțetească
otetire s. f., g.-d. art. otetirii; pl. otetiri
oțios (livr.) (-ți-os) adj. m., pl. oțioși; f. oțioasă, pl. oțioase
ou s. n., art. oul; pl. ouă, art. ouăle, g.-d. art. ouălor
oua (a ~) vb., ind. prez. 3 ouă; conj. prez. 3 să ouă; ger.
ouabaină [oua pron. ŭa] (oua-) s. f.
ouat s. n.
ouătoare adj. f., s. f., pl. ouătoare
oulet (rar) s. n., pl. oulete
oușor s. n., pl. oușoare
!output (angl.) [pron. aŭtput] (out-) s. n., pl. outputuri
!outsider (angl.) [pron. aŭtsaŭdar] (out-) s. m., pl.
 outsideri
                                                                     ovular adj. m., pl. ovulari; f. ovulară, pl. ovulare
```

```
out s. n., pl. oute
oval<sup>1</sup> adj. m., pl. ovali; f. ovala, pl. ovale
oval2 s. n., pl. ovale
!ovalbumină (o-val-/ov-al-) s. f., g.-d. art. ovalbuminei; pl.
  ovalbumine
!ovaliza (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se ovalizează
ovalizare s. f., g.-d. art. ovalizării; pl. ovalizări
ovar s. n., pl. ovare
ovarian (-ri-an) adj. m., pl. ovarieni (-ri-eni); f. ovariană,
  pl. ovariene
ovariectomie (-ri-ec-) s. f., art. ovariectomia, g.-d. art.
  ovariectomiei; pl. ovariectomii, art. ovariectomiile
ovarită s. f., g.-d. art. ovaritei; pl. ovarite
ovat adj. m., pl. ovati; f. ovata, pl. ovate
ovație (-ți-e) s. f., art. ovația (-ți-a), g.-d. art. ovației; pl.
  ovații, art. ovațiile (-ți-i-)
ovaționa (a ~) (-ți-o-) vb., ind. prez. 3 ovaționează
ovă s. f., g.-d. art. gvei; pl. gve
                                                  .....g...trais o
                               califfmeley are califfmented
ov<u>ă</u>z¹ (plantă) s. m.
ovăz² (bob/lan de ovăz) s. n., (lanuri) pl. oveze
ovăzcior s. n.
over (angl.) [e pron. ă] s. n.
overlock (angl.) [e pron. ă] s. n.
ovibos s. m., pl. oviboși
ovicid s. n., pl. ovicide
Ovidenie v. Vovedenie
oviduct s. n., pl. oviducte
oviform adj. m., pl. oviformi; f. oviformă, pl. oviforme
ovin adj. m., pl. ovini; f. ovină, pl. ovine
ovină s. f., g.-d. art. ovinei; pl. ovine
ovipar adj. m., pl. ovipari; f. ovipară, pl. ovipare
ovipozitor s. n., pl. ovipozitoare
!oviscapt (-vis-capt/-vi-scapt) s. n., pl. oviscapte
ovogeneză s. f., g.-d. art. ovogenezei
ovoid adj. m., pl. ovoizi; f. ovoidă, pl. ovoide
ovoidal (-vo-i-) adj. m., pl. ovoidali; f. ovoidală, pl.
!ovoscop (-vos-cop/-vo-scop) s. n., pl. ovoscoape
ovovivipar adj. m., pl. ovovivipari; f. ovovivipară, pl.
  ovovivip<u>a</u>re
ovrei (înv., reg.) (o-vrei) s. m., pl. ovrei, art. ovreii
ovreică (înv., reg.) (o-vrei-) s. f., g.-d. art. ovreicei; pl.
ovreiesc (înv., reg.) (o-vre-) adj. m., f. ovreiască; pl. m. și
  f. ovreiesti
ovreiește (înv., reg.) (o-vre-) adv.
ovul s. n., pl. ovule
```

ovulație (-ți-e) s. f., art. ovulația (-ți-a), g.-d. art. ovulației; pl. ovulații, art. ovulațiile (-ți-i-) THE PARTY TO SEE oxalat s. m., pl. oxalati oxalic adj. m., pl. oxalici oxiacid (-xi-a-) s. m., pl. oxiacizi oxicefalie s. f., art. oxicefalia, g.-d. art. oxicefaliei; pl. oxicefal<u>i</u>i, art. oxicefal<u>i</u>ile oxid s. m., pl. oxizi 1965 BURNESS OF # 18897 oxida (a ~) vb., ind. prez. 3 oxidează oxidabil adj. m., pl. oxidabili; f. oxidabilă, pl. oxidabile oxidant1 adj. m., pl. oxidanți; f. oxidantă, pl. oxidante *oxidant2 s. m., pl. oxidanți oxidare s. f., g.-d. art. oxidării; pl. oxidări oxidatįv adj. m., pl. oxidatįvi; f. oxidatįva, pl. oxidatįve oxidație (-ți-e) s. f., art. oxidația (-ți-a), g.-d. art. oxidației; pl. oxidații, art. oxidațiile (-ți-i-) oxidază s. f., g.-d. art. oxidazei; pl. oxidaze oxidimetrie (-me-tri-) s. f., art. oxidimetria, g.-d. oxidimetrii, art. oxidimetriei oxidoreducere s. f., g.-d. art. oxidoreducerii; pl. oxidored<u>u</u>ceri oxidril (-xi-dril) s. m., pl. oxidrili oxigen s. n.; simb O oxigena (a ~) vb., ind. prez. 3 oxigenează oxigenare s. f., g.-d. art. oxigenării; pl. oxigenări

Control of the Contro

the section of the

oxigenoterapie s. f., art. oxigenoterapia, g.-d. oxigenoterapii, art. oxigenoterap<u>i</u>ei oxihemoglobină (-mo-glo-) s. f., g.-d. art. oxihemoglobinei; pl. oxiliemoglobine oxilit s. m., pl. oxiliti oximoron s. n., pl. oximoroane !oxiton1 adj. m.; f. oxitonă, pl. oxitone oxiton² s. n., pl. oxitone oxiur (-xi-ur) s. m., pl. oxiuri oxiuriază (-xi-u-ri-a-) s. f., g.-d. art. oxiuriazei; pl. oxiuriaze oxosinteză s. f., g.-d. art. oxosintezei; pl. oxosinteze ozalid s. n. ozenă s. f., g.-d. art. ozenei; pl. ozene *OZN [cit. ozene] s. n., art. OZN-ul; pl. OZN-uri ozocherită s. f., g.-d. art. ozocheritei; pl. ozocherite ozon s. n.; simb. O3 ozona (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 ozonează ozonifica (a ~) vb., ind. prez. 3 ozonifică ozoniza (a ~) vb., ind. prez. 3 ozonizează ozonizare s. f., g.-d. art. ozonizării; pl. ozonizări ozonizor s. n., pl. ozonizogre ozonometru (-me-tru) s. n., art. ozonometrul; pl. ozonometre !ozonosferă (-nos-fe-/-no-sfe-) s. f., g.-d. art. ozonosferei ozor (reg.) s. n., pl. ozoare ing his bill avalations Burger of the second of the problems 300 9 Strategic in the strategic strategic and the strategic s 一个人 网络斯特拉斯 医抗毒素 到一种的一种品种的一点 医乳液 医静脉性 医二氏异性多纹 grander arguer in all arms and Logical States by the College

> - Digital State of the Common Action (1) **指数** - Digital Common Action (1) なるのが